

BORTRYCKELSEN

 Avdelningen här i — i Yuma, det är en stor förmån att få den här inbjudan att komma tillbaka igen. Vi hade det underbart sista gången här. Och då jag sedan förstod, att jag skulle vara tillbaka igen, fick det mig att känna mig riktigt bra att få höra vittnesbörden och de här fina orden från människorna, och det liksom hjälper en upp litet grand.

² Billy sa till mig, att brodern från Las Vegas, som ville ha ett möte i avdelningen där, att jag skulle träffa honom omedelbart efter att mötet är slut här. Vi har en tid, säger han, som vi kan smyga in, just här i januari, före mötet i Phoenix, ser Du, då vi kan komma till Las Vegas. Och vi har ju alltid önskat oss att få komma dit.

Jag tror, att broder Art Wilson brukade vara där för länge sedan, eller han kanske fortfarande är där. Och han — han bad mig att komma upp, han och syster Wilson. Jag fick inte tillfälle, så kanske det blir den här gången jag kan komma.

³ Ta bara kontakt med Billy Paul eller broder Roy Borders! Jag tror, att han är här någonstans. Någon sa, att broder Roy var här. Broder Pearry, Lee, eller vem som helst av dem, kommer att kunna ge Dig besked. Bestäm bara datumen, då vi ska komma!

⁴ Nu har jag sett många predikanter här för en stund sedan, som jag är mycket glad att få möta, mina bröder. Önskar att jag hade tid att komma hem till Er, för jag vet, att Ni har den bästa kocken, som finns i landet. Det är fint.

⁵ Och nu har broder Pearry faktiskt två anmärkningar på sig i kväll. Han har två minuspoäng nu. En av dem, att koppla in den där mikrofonen där ute. Då, Du är — Du anses skyldig till det, broder Pearry. Jag tror inte, att Du verkligen var skyldig. Men Du . . . Någon skulle just till att tala. Det där var en fin en.

⁶ Och så sedan igen gick han dit ut och pratade. Han sa: "Säg!" Berättade för broder Collins eller några av dem. Sa: "Supén var god. Men", sa han, "jag ska säga Dig", sa han, "den där mannen måste vara spanjor eller någonting, eller mexikan. Det där var den starkaste paprika jag någonsin har smakat." Höll på så där, och det var köksmästaren han talade med.

Han sa: "Jag är köksmästaren."

⁷ Det där är Texas för Er. Vi ska få fason på honom här i Arizona efter en tid (ska vi inte?) om han stannar i närheten av oss.

⁸ Riktigt trevligt att vara här! Och jag antar, att det där inte låter som vitsar utan som sinne för humor. Vilket Herren själv hade sinne för humor, som Ni vet. Han sa: "'Herodes', gå och

säg till den räven, ser Ni, 'att idag kastar jag ut — kastar jag ut demoner, i morgon blir jag fullkomlig.'" Så Han hade sinne för humor. Nåja, det skadar oss inte, tror jag, någon gång ibland.

⁹ Och nu är det litet sent. Och vanligen predikar jag omkring fyra timmar. Så då vi känner till vår broders och systems omtänksamhet här, avdelningens, ska vi skära ner det där mycket i kväll. Och bara . . . Jag sa till Terry. Jag sa . . .

Han sa: "Vad är det . . . Sätta på ett tvåtimmarsband?"

¹⁰ Jag sa: "Nej, Terry. Det här är en bankett." Jag sa: "Bara omkring trettio eller fyrtio minuter, tala till människorna om någonting." Det där försöker jag i alla fall, varenda gång, då jag vet.

¹¹ Då jag var en liten pojke, brukade folk komma ut för att lyssna, för att jag var pojk-predikant, bara en ung man, en grabb. Och de brukade säga: "Tja, Billy Branham, Du vet, bara ett barn, gick aldrig igenom någon skola och har ingen utbildning." Och de brukade komma ut för att höra på mina brutna ord, min Kentucky-engelska, och — och så . . . Mina "hits och haint's och totes och carry."

Liksom i ett av mötena här för inte länge sedan sa de: "Vi ska alla stå upp och sjunga nationalsången."

¹² Jag stod upp och sa: "För mitt gamla hem långt borta i Kentucky." Det var den enda nation jag kände till, så det var nationalsången, så långt det kom an på mig.

¹³ Så nu, då man blev äldre i alla fall, vi, han kom in, måste man ha någonting mer än det där. Förstår Ni? Vi ska ta . . . Paulus sa: "Då jag var barn, talade jag som ett barn och tänkte som ett barn. Man handlar som ett barn." Men då man blir äldre, då börjar man, från att ha tagit sina första par steg och vacklat och fallit och stått upp och försökt igen. Så, efter en tid blir man så, att man kan gå rakt fram. Och det är det vi måste göra som korsets soldater. Nu är det tid att gå rakt fram, rakt nerför den där huvudvägen till Härligheten.

¹⁴ Jag tror verkligen, att vi lever i den här världens historias avslutningsscener. Jag tror verkligen, att Herrens Tillkommelse kanske är närmare, än vi tror. Så nu, i bara omkring trettio minuter av Er tid, eller någonting, skulle jag vilja dra Er uppmärksamhet till ett Skriftställe, som jag skulle vilja använda som text och — och hänvisa till några fler här. Jag . . .

Då jag satt hemma här om dagen, tänkte jag på den här tanken. Så tänkte jag: "Jaa, jag vet inte, att tala om hela det här Skriftstället. Jag ska bara ta en del av Det och bara för de här små korta mötena, liksom det vi ska ha ikväll." Jag vill säga en sak, medan Ni slår upp Psaltaren. De första . . . Den 27:e Psalmerna, jag vill läsa de första fem verserna.

¹⁵ Skulle vilja säga det här, ifråga om de här affärsmännens Full Gospel Business Men's avdelningar.

Min broder Pearry talade om böckerna osv. och de nya böckerna, som de har. Hur många kommer ihåg, då vi hade ljudbandet *Mina herrar, hur mycket är klockan?* och predikade över det här i Phoenix i en av konferenserna? Det där var nu början till den där boken, ser Ni, då de här . . . Då det här skedde.

¹⁶ Det finns alltför mycket övernaturlig bekräftelse på Guds skrivna Ord för den här tiden, för att inte någonting skulle närma sig oss nu. Vi är bara . . . Det är alltför verkligt. De saker som man . . . Det skulle vara förvånande för Er, att bara låta Er veta, vad som verkligen äger rum. Många av Er, främlingar kanske, hör de här männen komma upp och göra — fälla de här yttrandena om "Ett Budskap till den här tiden", osv. Vad de menar, är Guds löfte för den här tiden, det Han lovade, att Han skulle göra. Och vi ser Honom enligt Skriften bekräfta precis exakt det, som Han sa, att Han skulle göra på samma sätt. Det förutsagda inträffar fullkomligt, varenda gång, för att det är Gud, som säger det.

¹⁷ Om en människa, jag bryr mig inte om, vem hon vore, skulle försöka göra en sådan förutsägelse, är det en chans på tio miljoner. Om en människa sa Dig, att en viss *sak* skulle ske, det skulle — det skulle ske vid en viss *tid*, en på tio miljoner. Och sedan *platsen* där det skulle ske, skulle vara en chans på omkring hundra miljoner.

Och sedan *tiden* då det skulle ske, det går vidare och vidare, och *sättet* på vilket det ska ske och *vad* som ska ske osv., det är bara bortom all gissning. Då vi ser det så fullkomligt, varje och varenda gång, då är det Gud.

Och så går vi raka vägen tillbaka i Skrifterna. Det kan se främmande ut för oss. Men vi går tillbaka i Skrifterna, utan att ens veta, var vi ska titta, och Den Helige Ande reder ut det och bara sätter samman hela Ordet, skapar bilden där, för att visa oss precis den tid, som vi lever i. Vi byter nådeshushållning.

¹⁸ Vi är — vi är vid ett hörn. Det är lätt, då någon rundar ett hörn, en murarmästare som rundar ett hörn. Sätter igång, alla lägger stenarna nedför samma rad, liksom då ett visst samfund bildas och börjar rulla på nedför raden, det är all right. Men då man kommer till de där hörnen, där man måste vända tillbaka den andra vägen!

Nu bygger inte Gud någon mur. Han bygger ett hus, ser Ni, och det är många öppningar och hörn, som Han har förutsagt här i Bibeln. Och hörnen, vem som helst skulle kunna försöka att göra ett hörn, men det måste vara enligt ritningen. Om det inte är det, måste det rivas ner igen.

¹⁹ Så vi — vi prisar Gud för Hans godhet och gemenskapen med Er människor och de öppna dörrar, som Herren har gett oss,

och genom de här affärsmännen. Jag har alltid hävdad, att jag — jag inte tror på. . . Jag tror på människorna i samfundet. Men jag har inte mycket tid att förmana samfundet, för vart och ett bygger ett stängsel runt sig.

²⁰ Och — och precis liksom, jag tror det var broder Davids lilla berättelse, om hur han födde upp några gäss, och han sa, att floden steg. Och varenda gås, vet Ni, de ville ha gemenskap med varandra och de kunde inte göra det, för de var inhägnade allesammans. Men då vattnet blev så där högt, lyfte det bara gässen ut ur inhägnaden.

Så jag tror, att det är sättet att göra det. Det är bara vattnet, som stiger, ser Ni, och vi kan komma ut ur inhägnaden och — och umgås med varandra, Ni vet, ha Kristi verkliga kärlek i våra hjärtan.

²¹ Och dessa Full Gospel Business Men har varit en — en oas för mig. För många gånger. . . Jag har bröder, fina bröder, i, skulle jag tro, varenda samfund jag någonsin har mött: presbyterianer, lutheraner, baptister, pingstvännen, alla olika slags pingstvännen, Church Of God och nasarener, Pilgrim Holiness. Fina bröder överallt. Men många gånger kan de inte ha mig i sin sammanslutning, för, ser Ni, det är inte det, att de inte tror det, utan, ser Ni, det skulle avskilja dem från deras samfund. Och då man gör det, naturligtvis, det där — det gör det.

²² Här för inte så länge sedan var det en metodistisk broder, som kom till mig, jag ska inte nämna hans namn. En fin man, han höll på att skriva en avhandling om gudomlig helbrägdagörelse och han kom till mig för en del — en del samtal. Vi satte oss ner och pratade en liten stund. Han sa: "Det enda vi har emot Dig, Du umgås med de där pingstvännerna hela tiden."

Jag sa: "Låt då metodistförsamlingen sponsra det! Jag ska komma."

Det var en annan sak. Förstår Ni? Han — han sa: "Nja, naturligtvis är jag inte metodistförsamlingen, jag bara tillhör tillsammans med dem."

²³ Jag sa: "Så är det. Förstår Du? Det är de, pingstvännerna, är de som öppnar sina dörrar. Förstår Du? Det är dem jag kan nå. Och så många som dem som öppnar, å, dem är vi redo att komma till."

Liksom det står i Uppenbarelseboken, det 3:e kapitlet: "Jag står vid dörren och knackar. Om någon människa vill öppna dörren, ska jag komma in och hålla måltid." Och det var Jesus. Vi vet allesammans, att det där var Kristus och Han är Ordet. Det är riktigt. Han är Ordet.

²⁴ Och så har Full Gospel Business Men varit en oas, där vi kan komma tillsammans. Inga församlingar sponsrar det. Allesammans tillsammans, männen från församlingarna och vi

kommer tillsammans och umgås, över hela världen, överallt omkring.

²⁵ Och jag har hjälpt till att grunda många, många, många avdelningar över hela världen av Full Gospel Business Men. Jag är tacksam för den möjligheten, som gavs mig. Inom den kommer affärsmännen att sponsra det. Alla församlingarna sedan, de — de vill komma i alla fall.

Men om då . . . Jag vill aldrig försöka att dra någon från sin församling. Stå bara där i Din församling och sprid ut Ljuset! Förstår Du? Var en verklig kristen! Din pastor kommer att uppskatta Dig. En verkligt lojal, äkta helig, vilken människa som helst, som tror på Gud, kommer att uppskatta en sådan person. Ja.

²⁶ Nu tackar jag brodern här och hans hustru och den här avdelningen för det här tillfället. Och må den här avdelningen växa till! Må Guds välsignelser vila över den och vara ett instrument i Guds händer till att frälsa hundratals och åter hundratals människor före Herrens Tillkommelse, och över alla Era andra avdelningar eller representanter här från avdelningarna.

²⁷ I Psaltaren nu, vill jag tala över ett — ett riktigt egendomligt ämne ikväll, bara en liten stund. Jag har några Skriftställen nedskrivna här. Och — och jag tänkte att kanske jag ikväll skulle tala över någonting annat. Men, ser Ni, tiden går, å, jag ville inte hålla på så länge, så jag slog bara upp det här och fick tag i några Skriftställen till. Och jag vill tala över ämnet: *Borttryckelsen*. Förstår Ni?

²⁸ Nu tror vi ju, att det ska bli en Borttryckelse. Alla kristna tror det, de som är bibelläsare tror, att det ska bli en Borttryckelse.

²⁹ Och för att nu läsa någonting till bakgrund, läser vi den 25:e Psalmen. Jag menar . . . Jag ber om ursäkt. Den 27:e Psalmen, 1:a till 5:e verserna.

HERREN är mitt ljus och min frälsning, för vem skulle jag frukta? HERREN är mitt livs styrka, vem skulle jag vara rädd för?

Då de onda, mina motståndare och mina fiender, kommer över mig för att äta upp mitt kött, snubblar och föll de.

Om än hären lägrar sig runt mig, ska mitt hjärta inte frukta, om än krig skulle uppstå emot mig, i detta ska jag vara trygg.

En sak har jag begärt av HERREN, som jag vill söka efter, att jag må få bo i HERRENS hus i alla mitt livs dagar, för att skåda HERRENS skönhet och att be i hans tempel.

*Ty på olyckans dag ska han gömma mig i paviljongen,
och i sitt tabernakels gömsle ska han gömma mig, han
ska sätta upp mig på en klippa.*

Må Herren lägga Sina välsignelser till denna läsning av Hans Ord!

³⁰ Nu då jag idag talar över det här ämnet, och en del av Er kan ju vara av annan mening nu, om de — de vägar jag tar. Men hur många här inne tror, att Bibeln lär, att det kommer att bli en Bortryckelse av Församlingen? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Jajamensan. Det är exakt riktigt, ett borthämtande av Församlingen. Antingen man är metodist, baptist, presbyterian, eller vem man än är, pingstvän, det kommer att bli ett borthämtande.

³¹ Och jag tycker, att då jag talar, ska jag inte bara försöka komma fram hit för att säga någonting, som jag tror skulle tilltala människorna. Jag har aldrig varit skyldig till det. Jag vill komma fram hit och säga någonting, som jag känner mig ledd till att säga det, som jag tror ska bli till hjälp för Dig, någonting som skulle främja Din upplevelse med Gud, om Du är en kristen. Och om Du inte är en kristen, göra Dig så skamsen över Dig själv, att Du blir en kristen. Och det är till det ändamålet jag alltid har försökt att samla mina tankar, som Herren ville leda mig.

³² Nu är vi förvarnade, att Läran om Detta i den yttersta tiden kommer att bli hånad. Om Ni vill, ska vi bara läsa Det Där, en minut bara. Det är i Petrus' 2:a brev, det 3:e kapitlet. Låt oss läsa bara ett ögonblick om detta! 3:e kapitlet och 3:e och 4:e verserna. Låt oss se efter, om inte det här är riktigt!

*Då vi först vet detta, att det i den yttersta tiden ska
komma bespottare, som vandrar efter sina egna lustar,
och säger: "Var är löftet om hans tillkommelse? . . .
sedan fäderna avsomnade fortsätter allting liksom det
var från skapelsens begynnelse."*

*Ty de är avsiktligt okunniga om detta, att genom
Guds ord himlarna fanns till sedan gammalt och jorden
uppstod ur vattnet och vatt- . . . och i vattnet,
genom vilket de världar som . . . var till, förgicks
genom översvämning av vatten,*

³³ Nu ser vi, att orsaken till att man tar så lätt på det här ämnet, är för att profeten här har sagt, att i den yttersta tiden skulle de här bespottarna komma och säga de här sakerna. Förstår Ni? Den är förutsagd, orsaken till att människorna idag handlar så, som de handlar. Å, man väntar sig det förvisso, för Bibeln säger så. "I den yttersta tiden ska de vara häftiga, stolta, älska vällust mer än de älskar Gud, trolösa, falska anklagare, omåttliga, förakta dem, som är goda, ha ett sken av gudsfruktan och förneka dess

kraft. Vänd Dig bort ifrån sådana!” Kan vi se en efterapning av Sanningen? Förvisso.

³⁴ Då Moses gick ner till Egypten för att förlossa Israels barn med bara en stav i sin hand som bekräftelse, med Himmelens Gud bakom sig, då utförde han ett under. Det kom efterapare efter honom och gjorde samma saker, som han gjorde. Förstår Ni? Nu kom de efteråt, sedan han hade gjort det först. Sedan kom de fram, för de kopierade det han gjorde, efterapade originalet. Det finner vi.

Och nu säger man: ”Nåja, det där var på Mose tid.”

Men samma Skriftställe säger, att de ska komma tillbaka i den yttersta tiden. ”Liksom Jambres och Jannes stod emot Moses, så kommer de här männen med fördärvat sinne ifråga om Tron att göra.” Förstår Ni? Efterapningar, alla slags saker för att förvilla människorna. Och om då . . .

³⁵ Den här Borttryckelsen, som kommer att ske, och vad som helst, som Gud har ifråga om Sitt Ord, det kommer alltid att vara någonting, som kommer ut för att kullkasta Det, om de kan. Det är – det är – det är Satans avsikt att göra det.

³⁶ Liksom brodern här, från mötet där uppe i Las Vegas, sa: ”Satan sa, att världen var hans besittning och – och att det där är hans högkvarter där uppe.”

Jag vet, att Satan är denna världens gud. Varendra nation under himlen kontrolleras av honom. Exakt. Den här världen tillhör Satan, men Jesus kommer att ta makten över den. Han erbjöd Honom den en dag. Och Han tackade nej till den, men Han sa det för att Han visste, att Han skulle bli Arvinge till den i tider, som ska komma.

³⁷ ”Bespottare.” Låt oss bara ta några ögonblick om det där enda ordet, innan vi går vidare! Bespottare!

Jag läste en tidning för omkring två veckor sedan i Tucson, där någon engelsman från England hade gjort ett uttalande. Det är i rubrikerna i tidningen, att vår Herres, Jesu Kristi, korsfästelse bara var en bluff mellan Pilatus och Jesus, att Han kom för att göra . . . Bara för att göra Sig själv till någonting. Och det finns inget sätt att vi skulle kunna motbevisa det där för dem, för alla Guds ting måste tas emot genom tron. Vi måste tro det. Nu fortsatte han att ge en beskrivning på hur det där skulle kunna göras.

³⁸ Här för inte så länge sedan i den där stora nationen, London, rättare sagt i England, där som John Wesley och Charles och många av den där gamla tidens stora predikanter, Spurgeon och dem, hade predikat Evangeliet på hömarknaderna och överallt där. De avvisade det där budskapet till sin tid och titta, vad de är i den här tiden!

Det är där, broder Williams och dem är ikväll. Det är ett av de djupast förnedrade länderna i världen. Jag har varit i hela världen, men jag vet inte någonting, som är så illegitimt som England. Det är . . . Billy Graham sa samma sak. Å, han måste ta bort sin hustru från parkerna, hur akterna mellan män och kvinnor pågick offentligt i parkerna. Då jag var där, hade jag aldrig sett någonting, som skulle krossa en persons hjärta mer, än det som pågick i England, som hade tillfället och en gång ledde världen i en reformation. Det visar bara, hur det kan falla.

³⁹ Men, ser Ni, det som gör det där, budskapet som gick ut då, engelsmännen försöker behålla detta samma budskap idag. Det fungerar inte idag. Det fungerar inte. Hur skulle . . .

⁴⁰ Tänk om Moses skulle ha kommit, skulle ha gett ut Noas Budskap: "Vi ska bygga en ark och flyta nedför Nilen."! Det skulle inte ha fungerat. Och inte heller skulle Jesu Budskap någonsin ha fungerat för Moses. Och inte heller kommer Wesleys Budskap någonsin att fungera för Luther, eller Luthers Wes- . . . Budskap, tvärtom.

Och idag, vi, vår sista stora reformation var pingsväckelsen. Och idag rör vi oss bort ifrån den. Och pingstbudskapet blandar sig inte med Det Här, för det är en annan tid. Alltsammans är det Guds Ord, men det är under byggnad. Liksom fötterna, armarna, som kommer fram, utformar det en Brud till Bortryckelsen. Förstår Ni? Det — det ersätter inte de där människorna längre tillbaka, de levde efter sitt Budskap. De kommer allesammans att komma ut, de som var i Bruden.

Precis liksom livet, som går genom en vetestjälk. Det lämnar vetet, skalet, men vetet utformar sig till likhet med vetekornet, som föll i jorden.

⁴¹ Här för inte länge sedan läste jag en bok, som någon tysk skrev i kritik. Han sa: "Av alla — alla fanatiker i världen överträffar William Branham dem alla." Han sa: "Å, han är ingenting annat än en . . . Han är en — han är en trollkarl. Han gör de här sakerna." Ser Ni, mannen, som inte visste.

⁴² Och så var mannen kritisk. Han trodde inte ens på Gud. Han sa: "En Gud, som kunde sitta på medeltiden, hålla sina händer över sin mage och skratta åt en skara kristna, som var mödrar och Hans egna lärjungar, skulle vara det, mödrar med små barn osv. och låta lejonen äta upp dem och aldrig ens lyfta en hand." Ser Ni, hur det köttsliga sinnet, hur utbildning osv. inte kan få tag i visionen? [Församlingen säger "Amen." — Utg.]

⁴³ Det där vetekornet måste falla ner i jorden. Precis liksom Jesus måste falla för att resa Sig igen, så måste pingstens församling falla. Den måste gå ner i jorden, den mörka medeltiden. Vilket vete som helst, som . . . Vilket frö som helst, som går ner i jorden, det måste ligga där i den där mörka tiden, för att kunna fortplanta sig.

Men den började spira i Martin Luther. Kom vidare genom Wesley. Vidare ut i pingstväckelsen. Nu ska den ut i kornet. Och samfundssystemen, nu, som de lämnade bakom sig, de är stjälgar, det är alltsammans. Det ska brännas, samfundssystemet. Men det verkliga vetekornet, som kom ut ur var och en av de där reformationerna, kommer att hämtas upp i Bruden. Det kommer alltsammans att utgöra Bruden.

44 Nu finner vi, att där i England efterapade de korsfästelsen för inte så länge sedan, en skara av de där människorna, de där lång- . . . Ungdomar med långt hår osv. och skrek, kallade Jesus för "daddy-o" och allt det där. Vilket avskum!

45 Nu säger man: "Det där är i London i England."

Titta, vad som var i tdnigen förra veckan, här i Amerika! Någon stor teologie doktor från en fin skola sa, att korsfästelsen var en bluff. Sa att: "Jesus försökte bara göra Sig till så där, att Han hade druckit sådan där alruna."

Och vi finner den i 1 Mosebok, där den omtalas. Det är ett ogräs liksom marijuana eller någonting. Det finns där i Orienten. Och om man dricker det, kommer det att söva en. Kanske. . . Och man ser ut som om man vore död, hopsjunknen, allting, i två eller tre dagar i taget.

46 Han sa: "Då de gav Honom vin och galla, är det fullt möjligt, att det där var alruna. Och då de gjorde det, gav de Honom det där, och han sjönk ihop liksom om Han vore död. De la Honom i graven och de la Honom där. Efter två eller tre dagar, visst, då de gick tillbaka, då var Han vaken igen, var all right." Han sa: "Han gick upp till Indien och dog någonstans en vanlig död, försökte att bluffa fram en religion."

För det första, den där kritiske, vad är det för fel med folk? Ser Ni, det är bara den här tiden, som vi lever i, bespottare, ser Ni, tiden som ska uppfylla profetian.

47 Gud delade ut Sitt Ord åt varenda tidsålder och var och en av de där tidsåldrarna måste manifesteras detta. Och Han förutbestämde också människor åt den där tidsåldern, som skulle uppfylla detta Ord. Varenda gång Han gav ut Sitt Ord, gav Han en man för Det. Då Han gav ut Mose tid, gav Han Moses till Det. Då Han gav ut tiden, att Guds Son skulle födas, gav Han Honom till den. Varenda tidsålder gav Han Sin man, förutbestämd, som Bibeln sa. Ingenting. . .

48 Om Gud är obegränsad, allsmäktig, mäktig till allt, allestädes närvarande, allvetande, å, då visste Han allting från begynnelsen. Så Han visste. Det finns ingenting, som är i olag. Det är bara vi, som tycker, att det är så. Allting styrs. Titta efter i Hans Ord och se efter, vad Han håller på att göra, så ska vi få förståelse.

⁴⁹ Tänk bara, nu! För det första, om den där predikanten hade tänkt efter, då de gav Honom det där vinet och gallan i Hans mun, spottade Han ut det. Han tog inte emot det för det första. Förstår Ni? Bara bespottare, som uppstår. En sak till, hur kunde denne Jesus från Nasaret, hur kunde Hans liv stämma med varenda profetia i Gamla Testamentet? Hur kunde det ha varit så? Det skulle inte kunna ha varit så, med mindre det hade varit förordnat av Gud. Hans liv stämde med varenda profetia i Gamla Testamentet. En sak till, om de där lärjungarna hade bluffat med Honom på det där viset, varför dog varenda en av dem som martyr? Och aposteln Petrus sa till och med: "Vänd mitt huvud upp och ner! Jag är inte värdig att dö liksom Han." Liksom de tog Andreas och vände honom sidledes på korset. De, varenda en, beseglade sitt vittnesbörd med sitt eget blod. De trodde på Honom och älskade Honom och gav sina liv för Honom. Om Han var en bluffmakare, hur skulle de någonsin ha kunnat göra det? Förstår Ni? Den andliga tillämpningen, den får människorna inte tag i.

⁵⁰ Här fanns en stor man här för inte så länge sedan, någon stor rabbin, som skrev att: "Moses, då han gick genom Röda Havet", sa han, "var det egentligen inte vatten. Vattnet steg aldrig upp som en mur." Han sa: "Vad det var, uppe vid andra änden av Röda Havet fanns det en massa vass. Och han gick genom vassen i vattnet, vattnets vass. Inget vatten där. Bara en massa vass, ett hav av — av vass, som de gick igenom." Och många präster tror det, de, och accepterar det.

⁵¹ Här för inte så länge sedan, då den här förste astronauten for upp, kom han tillbaka, och han hade inte sett någonting av Gud. Det där omvände till och med predikanter. De trodde, att Gud bodde just där uppe någonstans, tvåhundrafyrtio kilometer uppe.

⁵² Å, oj, oj, som utbildning och den här världens vishet har förvandlat församlingen till en massa malört! Dess utbildning och utbildningssystemet, vetenskapen och civilisationen är av djävulen. Det är djävulens civilisation. Bibeln säger så.

Och vår Civilisation, som ska komma, kommer inte alls att ha någonting att göra med den här civilisationen. Det är ingenting alls av den. Det kommer att bli en annan Civilisation än den här civilisationen och den här vetenskapliga världen vi har. Ju mer vetenskap, vetenskapliga vi blir, ju längre in i det som hör döden till går vi, fällor för att döda och allting. I den där nya Civilisationen kommer det inte att finnas någon död, någon sjukdom, sorg eller någon plåga. Förstår Ni? Det kommer inte att vara någondera Där inne. Så den här civilisationen kommer att vara tvungen att förstöras, för den är av djävulen.

⁵³ Vi finner, att i 1 Mosebok 4, att Kains släkte satte igång civilisation, byggde städer ochorstäder osv. och

musikinstrument och blev vetenskapliga. Och människorna kom längre bort ifrån Gud, men var ändå religiösa. Men då Sets släkte utvecklades, började de utvecklas och åkalla Herrens Namn.

Å, tala om en spetsfundig en!

⁵⁴ Jag är inte här för att såra någons känslor, säga någonting om en församling. Och om Du är här och tillhör den här församlingen, så säger jag inte det här för att såra Dina känslor, för det finns precis lika många fina människor där inne, som det finns i andra församlingar. Men jag läste i Shreveport förra veckan, där den katolska kyrkan gjorde ett uttalande.

Och vi ser, hur de allesammans kommer tillsammans nu i det stora ekumeniska rådet osv. och precis exakt uppfyller det Bibeln säger, att de ska göra. Precis exakt.

⁵⁵ Nu finner vi, att de sa: "Å, Bibeln..." En del av protestanterna vill hålla sig till Bibeln. "Å," sa de, "Bibeln var ingenting annat än en bok, en församlingens historia och de hade den inte som litteratur förrän för omkring tvåhundrafemtio år sedan. Det har alltid varit kyrkan." Man sa: "Det var kyrkan, inte Bibeln, och Bibeln är bara en berättelse om vad kyrkan gjorde." Vilken spetsfundig lögn det där är! Å, vi har haft Bibeln i tretusen år. Gamla Testamentet var skrivet i text i hundratals och åter hundratals år innan Kristus kom. Bara en av djävulens spetsfundigheter!

⁵⁶ Och vi finner, att i den här tiden av stor bespottelse och förlöjligande av Bibeln och försök att åsidosätta Den, måste Gud döma församlingen efter någonting. Han kan inte vara rättfärdig. . .

De kan inte komma nedför den här gatan och arrestera mig och säga, att jag körde trettio miles i timmen i en tjugo miles-zon, med mindre det finns någonting där, som säger mig, att jag bara får köra i tjugo. Det måste finnas där.

Och Gud kommer att döma församlingen, kommer att döma människorna, en dag. Det vet vi. Det kommer en Dom. Så om Han kommer att döma den efter den katolska kyrkan, vilken katolsk kyrka? Om Han ska döma den efter metodisterna, går baptisterna förlorade. Om Han dömer den efter oneness-riktningen går twoness-riktningen förlorade. Förstår Ni? Vad ska Han döma den efter? Han sa, att Han skulle döma den efter Kristus och Kristus är Ordet. Så det är Guds Ord, som Gud kommer att döma. "I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud. Och Ordet gjordes till kött och bodde ibland oss. Detsamma igår, idag och i evighet." Förstår Ni? Så Han kommer att döma den efter Sitt Ord.

⁵⁷ Och nu finner vi, att i den här tiden, då de försöker åsidosätta Bibeln: "Acceptera kyrkan! Bibeln, Den vill vi inte ha. Kyrkan.", så de bara kan skapa vilket slags trosbekännelse som helst eller vad som helst annat och vandra efter det.

⁵⁸ Ja, liksom jag sa här om kvällen i Shreveport. I nattvarden, då de dödade det där offerlammet, skulle det ”inte finnas någon surdeg ibland dem under alla dessa sju dagar”, ingen surdeg, inget syrat bröd. Allting måste vara osyrat. Det där representerade de sju församlingstidsåldrar, som vi får i boken här, och där finns ingen surdeg. Vad? Det är någonting blandat med Det. Och vi blandar trosbekännelse och samfund, allting annat, med Ordet och försöker ändå kalla det för Ordet. ”Ingen surdeg ska finnas alla de sju dagarna.”

⁵⁹ Och till och med, det som äts idag, försök inte att spara det tills imorgon! ”Bränn upp det i eld, innan gryningen kommer!”, för det kommer ett nytt Budskap och någonting nytt. Ser Ni, försöka att spara det, men det har varit församlingens attityd. En väckelse går fram och innan man vet ordet av, inom omkring tre år, startar de en organisation över den. Ett samfund startas, organisation.

Men har Ni lagt märke till det? Den här har svept fram i tjugo år nu och det finns ingen organisation. Och det kommer aldrig att finnas. Det här är änden. Vetet har kommit tillbaka till vetet igen. Vetet har kommit tillbaka till Sitt frö. Skalet har dragit sig tillbaka från Det. Och vetet måste ligga i Sonens närhet för att mogna.

⁶⁰ Är det inte någonting underligt, det där för inte så länge sedan på östkusten, det stora elavbrottet? De kunde inte förstå det. Texas sloknade i förra veckan. De kan inte förstå det. Inser Ni inte, att det där är ett tecken? Vet Ni inte, att nationerna bryter samman? Israel är i sitt hemland. Och de här tecknen visar, att vi är vid änden. På samma gång, som det mörknar, vet Ni inte, att det där är ett tecken, som profeten sa? Ja. ”Men det ska bli Ljus vid aftontiden”, att ett Ljus ska komma fram i aftontiden, då strömavbrotten osv. pågår, som de gör nu.

⁶¹ Titta på precis hur det blev svart! Påven kom nyss över hit.

Kom ihåg, i tabernaklet, då de där... Ni har ljudband. Jag antar, att Ni allesammans tar dem. Hur Herren visade där den där dagen i tabernaklet, exakt var de där församlingstidsåldrarna skulle vara och hur de skulle vara! Jag hade dem uppritade på tavlan där uppe, de där församlingstidsåldrarna, som Ni ser här uppritade i en bok. Och kom inte Den Helige Ande ner i en stor Eldstod och gick raka vägen tillbaka dit på den där väggen och ritade upp dem, Han själv, medan tre- eller fyrahundra människor satt och såg på Den!

Och precis då påven startade sin resa över hit, förmörkades månen på något sätt. Och de tog sina fotografier på samma sätt som det ritades upp där på plattformen. Nu gjorde han sin resa över hit den trettonde, gick tretton steg, serverade nattvard till tretton, till en nation, som är nummer tretton,

och strömavbrotten kommer överallt. Ser Ni inte, var vi är någonstans? Vi är vid ändens tid.

⁶² ”Bespottare ska uppstå i den yttersta tiden och säga: ’Det är ingen skillnad på tiden mot vad det var, mot då våra fäder avsmånade.’”

Men då Du ser de här sakerna börja ske, lyft då upp Ditt huvud, gör Dig klar! Någoting skulle kunna ske när som helst, Kristus komma och hämta Sin Församling.

⁶³ Nu tror de det inte, för det är en... Det är en... De, de ant... De inser inte, att det är de, som uppfyller Skrifterna. Människorna inser faktiskt inte att, då de gör de här sakerna och säger de här sakerna, uppfyller de Skrifterna.

Så lite Kaifas, översteprästen, och alla de där prästerna på den tiden, som bespottade och hade roligt åt Honom, förstod att just den Gud, som de sjöng om: ”Min Gud, varför har Du övergivit mig?” Den 22:e psalmen, ”Mina händer och fötter har de genomborrat.” Då de sjöng det där i templet och Han dog där ute på korset. Så litet de förstod, att de gjorde det. Jesus bad till och med: ”Fader, förlåt dem! De vet inte, vad de gör.” För det var faktiskt förutsagt, i Skrifterna, att de skulle vara blindas.

⁶⁴ Visste Ni, att det är förutsagt, att den protestantiska och katolska kyrkan i den yttersta tiden ska vara blinda för Skrifterna, samma sak, med Kristus på utsidan, som försöker komma in? ”För då Du säger: ’Jag är rik och har inte behov av någoting’, vet Du inte, att Du är ömkansvärd, fattig, eländig, naken och blind och vet det inte.”, Uppenbarelsboken 3. Varsågod, tillbaka till blindheten igen, trampar ner det, som hör Gud till, som om (de) Det inte betydde någoting för dem, bespottar och har roligt åt Det. Det är vad Bibeln säger.

⁶⁵ Men för Församlingen, Bruden, för Henne är Borttryckelsen en uppenbarelse. Den är uppenbarad för Henne. Detta, uppenbarelsen, Kristi sanna Brud kommer att vänta på denna uppenbarelse om Borttryckelsen.

⁶⁶ Nu är det en uppenbarelse, för uppenbarelsen är tro. Man kan inte få en uppenbarelse, utan att det är tro. Tron är en uppenbarelse, för det är någoting, som har uppenbarats för en. Tron är en uppenbarelse. Tron är någoting, som har uppenbarats för en, liksom det var för Abraham, som kunde kalla allt, som var tvärt emot det, som hade uppenbarats för honom, som om det inte var så. Tron, nu, det där är vad tron är, den är Guds uppenbarelse. Församlingen är byggd på en uppenbarelse, hela den fullständiga Kroppen.

⁶⁷ Här för några veckor sedan talade jag med en fin baptistpredikant. Han kom upp för att diskutera med mig. Han sa: ”Jag tycker om Dig som människa, men”, sa han, ”Du har blandat ihop alltsammans.”

Jag sa: "Då ber jag Dig att hjälpa mig få rätsida på det", (sa han . . .) "med Skriften."

Han sa: "Vi kommer aldrig att kunna, broder Branham, få ihop sakerna, förrän vi får vartenda Ord på Ord på Ord, exakt som grekiskan, osv."

⁶⁸ Jag sa: "Å, sir, Ni vet bättre än så." Jag sa: "Till och med i Nicaea-konsiliet, så långt tillbaka som då, trehundra år efter Kristi död, diskuterade de redan om vilken grekisk forskare, som hade rätt. Man kan veta. Det är en uppenbarelse, hela saken. Upp. . ."

Han sa: "Jag kan inte acceptera uppenbarelse."

Jag sa: "Hur kan Ni då acceptera Kristus?"

Han sa: "Å, Bibeln säger ju: 'Den, som tror är . . . på Jesus Kristus, har evigt Liv.'"

⁶⁹ Jag sa: "Det är sant. Den säger också, att ingen människa kan kalla Jesus för Kristus annat än genom Den Helige Andes uppenbarelse, som har uppenbarats för henne." Förstår Ni? Varsågod, raka vägen tillbaka, runt igen, går raka vägen tillbaka till uppenbarelsen. Det måste uppenbaras, i Bibeln.

⁷⁰ Kain och Abel hade ingen Bibel att läsa, men det uppenbarades för Abel, genom tron, vilken är en uppenbarelse. Abel offrade åt Gud ett bättre offer än Kains. Vilket Gud vittnade om, att han var rättfärdig.

Då Jesus tillfrågades här, Matteus 16:17-18. Vi har inte tid att läsa det, men om Ni vill skriva ner det. Han sa: "Vem säger människorna, att jag, Människosonen, är?"

"En av dem sa, att Du var 'Moses, Elias, eller så.'"

Han sa: "Men vem säger Ni, att jag är?"

⁷¹ Han sa: "Du är Kristus, den levande Gudens Son."

⁷² Han sa: "Salig är Du, Simon, Jonas son, för kött och blod har inte uppenbarat det här för Dig. Min Fader, som är i Himmelen, har uppenbarat det här för Dig. På denna klippa", den andliga uppenbarelsen om vem Gud är, vem Jesus är. Och Han är uppenbarelsen av Gud, Gud som blev kött och uppenbarades för världen.

"Han var i världen. Gud var i Kristus och försonade världen med Sig och uppenbarade, vad Gud var i en kropp av kött."

"Du är Kristus, Den Smorde, Guds Son."

⁷³ Han sa: "Kött och blod uppenbarade aldrig det här för Dig, utan min Fader, som är i Himmelen, har uppenbarat det här för Dig. På denna klippa ska jag bygga min Församling, Ordets uppenbarelse i sin rätta tid. Jag ska bygga min Församling och dödsrikets portar kan inte vinna seger över Den."

⁷⁴ Uppenbarelseboken är Bibelns sista Bok. Den är förseglad för otroende. Där säger Bibeln i det 22:a kapitlet: "Vem som helst, som tar bort ett enda Ord från Den eller lägger till ett enda Ord till Den, hans del ska jag ta bort ur Livets Bok." Vi inser då, att den helt och hållet var given åt de troende. Och Den öppnar Uppenbarelseboken och uppenbarar, vem Författaren till hela den här Boken är. "Han är att se på som Alfa och Omega", från 1 Mosebok till Uppenbarelseboken, Jesus Kristus, precis densamme, hela vägen rakt igenom. Och uppenbarar hela Sin hemlighet om Sig själv och Sina planer för Sina församlingstidsåldrar, som ska komma och förseglades där inne med Sju Insegel.

⁷⁵ Nu var Boken skriven, men kom då ihåg, att Den var förseglad med Sju Insegel. Och de här Sju Inseglen skulle inte öppnas (Upp 10) förrän vid ljudet av den sista jordiska ängeln på jorden, Upp 10:7. Förstår Ni? "Och vid den tiden, då den sista ängels Budskap ljuder, den sjunde ängels, ska Guds hemlighet avslutas i den tidsåldern." Detta, och det är den tidsåldern, som vi lever i.

⁷⁶ Vi vet alla, att vi lever i Laodiceas Tidsålder. Det kommer aldrig att komma en tidsålder till efter den. Det kan det inte. Så vi lever i Laodiceas Tidsålder. Och de här Sju Inseglen, som har hemlighållit den där Boken, är ett mysterium för människorna, de ska öppnas vid den tiden. Det är vad Han lovade. Det kommer nu inte att vara någonting utanför Ordet, för man kan inte lägga till någonting till Ordet eller ta bort någonting ifrån Ordet. Det måste alltid förbli Ordet. Men uppenbarelsen är att uppenbara Dess Sanning, vad Det är, för att få Det att passa ihop med resten av Skriften. Och så bekräftar Gud, att det där är Sanningen. Förstår Ni?

⁷⁷ Gud behöver ingen tolk. Han är Sin egen tolk. Han gör Sin egen tolkning genom att se till, att de saker sker, som Han sa skulle ske. Liksom i begynnelsen, då Han sa: "Varde ljus!" och det blev ljus. Det behöver ingen tolkning. Det bekräftades.

⁷⁸ Nu utlovade Han vissa saker i den här sista tiden i Skriften. Å, där var det.

Det var så Jesus blev Guds Son. Han lovade att sända Honom. Då Han på Sin tid var här på jorden och människorna inte kunde tro Honom, sa Han: "Rannsaka Skrifterna, för Ni tror, att Ni har Evigt Liv genom Dem, och det är De, som vittnar om mig. Om jag inte gör min Faders gärningar, så tro mig inte! Men om Ni än inte kan tro mig, så tro de gärningar, som jag gör, för de vittnar om vem jag är."

⁷⁹ Nåväl, då, i Wesleys tidsålder, de gärningar, som han gjorde, vittnade om vem han var.

I Luthers tidsålder, om reformationen, å, visst vittnade det om vem han var.

⁸⁰ På pingstvännernas tid, då gåvorna återuppräktades, återuppräktandet av gåvorna, tungotal och utkastande av demoner, och gåvorna, å, det vittnade. Det var ingenting att skämta om. Folk sa, då det först uppstod . . . Jag läste böckerna om pingströrelsens historia. De sa: ”Det kan inte pågå så länge. Det kommer att brinna ner.” Det brinner fortfarande. Varför? Det är för att man aldrig kommer att kunna släcka det. Gud sa, att det skulle finnas där. Det är den delen av Ordet och inte heller den skulle man kunna släcka.

Och så då Bruden håller på att kallas ut, hur ska man kunna släcka det? Det är uppenbarelsen av Ordets manifestation, som blir sann. Och vi lever i den tiden, prisad vare Gud, uppenbarelsen av Hans egen hemlighet.

⁸¹ Nu är Bortryckelsen bara . . . Den här Bortryckelsen, som vi talar om, är bara till för Bruden. Kom ihåg, att Bibeln säger: ”Och resten av de döda blev inte levande förrän efter tusen år.” Den här mäktiga Bortryckelsen! Om det inte blir någon Bortryckelse, vänner, var är vi då? Vad ska vi göra? Vilken tid lever vi i? Vad har vi för löfte? Det kommer att bli en Bortryckelse. Bibeln säger, att det kommer att bli en. Och den kommer bara att vara för de utvalda, den Utvalda Damen, Bruden i den här tiden, som har dragits ut, Församlingen.

⁸² Ord . . . Just ordet *församling* betyder ”utkallad ur”. Liksom Moses kallade en nation ut ur en nation, kallar Den Helige Ande en Brud ut ur en församling, en församling ut ur en församling, lemmar från vartenda samfund, som utgör en Brud, ett Brudeträd. Det finns på — på ljudbandet *Brudeträdet*. En Brud, som kommer ut, kallad, och det är den som Brudeträdet är. Bruden, rättare sagt, är Den, som kommer att vara i Bortryckelsen, bara den, ingenting annat än Bruden, de utvalda, som förut är kända av Gud från begynnelsen, Faderns andliga gener.

Låt mig bara stanna här en minut! Och jag håller på att bli nervös, tänker på att jag kommer att uppehålla Er, kommer att uppehålla Er för länge.

⁸³ Men lägg märke till det, titta, varenda en av Er människor! Vet Du, att i årtal innan Du föddes, fanns Du i Din far som en gen? [Församlingen säger ”Amen.” — Utg.] Det är riktigt. Ett embryo, ett frö, var i Din far. Det kommer från hankönet, inte honan. Förstår Ni? Honan levererar ägget, planteringsjorden. Men fröet kommer från fa- . . . Säg nu, i min far . . .

⁸⁴ Eller min son, som sitter här, då jag var sexton år gammal, var min son i mig. Jag kände honom inte, men han fanns där. Med hjälp av en planteringsjord, genom det heliga äktenskapet, blev han nu till min avbild. Jag känner honom. Jag kan ha gemenskap med honom. Och han kom precis vid den tiden, då det var den rätta tiden.

⁸⁵ Så var nu Du, om Du har Evtigt Liv, var Du en . . . I Gud innan det ens fanns någon värld. Du är en del av, en son till Gud, en Guds egenskap. Han visste precis i vilken tidsålder Du skulle komma. Han förutbestämde Dig till den tidsåldern, till att ta den platsen och ingen annan kan ta den. Jag bryr mig inte om, hur många efterrapningar osv. Du måste vara där, för Han visste, att Du skulle vara där. Nu är Du uppenbarad. Nu kan Du ha gemenskap med Honom och det är det Han önskar. Han längtar efter sällskap, att bli dyrkad. Men om inte Ditt liv . . . Alltid var som en Guds egenskap, är Du bara en imitator av kristendomen. Förstår Du? Det kommer att finnas miljoner och miljarder av dem, de kommer bara att vara imitatorer av kristendomen.

⁸⁶ Ett yttrande, som jag fällde alldeles nyss. Jag tittade på broder Demos Shakarian där borta, då de korsade boskap, såg hur provrörens osv. togs in av doktorerna och tittade på de här sakerna.

⁸⁷ I hanens faktiska uttömning finns det ungefär en miljon sädesceller, som kommer från hanen varje gång. Och ungefär en miljon ägg kommer från honan på — på samma gång. Men visste Ni, att av alla de där små sädescellerna, som rör sig, en miljon av dem, är bara en enda av dem bestämd till liv och det är bara ett ägg, som är fruktsamt? Och den där lilla sädescellen kommer att kravla sig raka vägen fram mellan varenda en av de andra små sädescellerna, raka vägen över toppen av varenda liten sädescell, som ser precis likadan ut som han och komma över toppen på det där och komma hit bort och finna det där fruktsamma ägget och kravla sig in i det. Och sedan dör alla de andra av dem. Å, tala om jungfrufödelsen, å, den är inte hälften så mystisk som en fysisk födelse, som den är förutbestämd, förutbestämd av Gud!

⁸⁸ I begynnelsen nu, långt tillbaka, många år innan det fanns en tid, som började, var Du, om Du är en pånyttfödd kristen ikväll, i Gud, Din Fader då. Det var därför, då Du kom in i det här livet här och bekände Dig som kristen, å, allting går fel, Du har undrat varför *det här* är så och allt *detta*. Det där, Du undrade över det. Men en dag träffade Någoting Dig. Vad var Det? Det där Livet, som fanns djupt där inne, från begynnelsen. Och om det . . .

⁸⁹ Liksom min lilla berättelse om örnen, då den blev funnen, dess mor fann örnen. Ni har hört mig predika om det där, hur den där lilla örnen kläcktes ut under en höna. Men hon, hennes vanor att försöka ge dem mat — de där kycklingarna, det kunde den lilla örnen inte smälta, för han var ingen kyckling till att börja med. Ändå var han i hönsgården tillsammans med kycklingarna och följde kycklingarna. Men hon krafsade på stallbacken osv. och den lilla örnen kunde inte stå ut med det. Men varenda gång hon kacklade och allting, gick alla de små kycklingarna, så han gick också. Men en dag . . .

⁹⁰ Hans mor visste, att hon hade lagt två ägg, inte ett. Det måste finnas en till, någonstans. Hon började söka efter den och flög omkring, cirklade runt. Till sist kom hon över stallbacken och hon fann sitt lilla barn och hon ropade på honom. Det var en röst, som han insåg, att det där var det som passade. Det där, var det som han väntade på, ser Ni, och då insåg han, att han inte var någon kyckling. Han var en örn.

Och det är så det går till med varenda pånyttfödd kristen, då man kommer. Jag bryr mig inte om, hur många samfund man har gått med i, hur många namn, man sätter sitt namn i böckerna osv. Då det där verkliga Gudsordet bekräftas och görs sant framför en så där, inser man, att man är en örn, just där. För allt det här kacklandet av hönan: "Du ska gå in i *det här* och gå in i *det här* och gå *den här* vägen och *den där* vägen", det är nonsens. Det är ett äkta läggande av Ord till Ord.

⁹¹ Då en sädescell kommer in i honans livmoder, tar den inte . . . Du, Du blev inte en mänsklig cell från Din far och sedan därefter blev Du en cell från en hund och därefter från en katt, därefter från en kyckling. Det var mänskliga celler alltsammans.

Och Jesu Kristi Kropp, Bruden, kommer att vara en del av Hans Kropp. Som kommer att . . . Han var Ordet och Bruden kommer att vara tvungen att vara Ordet, Ord lagt till Ord, lagt till Ord. Luthers rättfärdiggörelse, Wesleys helgelse, pingstvännernas dop i Den Helige Ande, återställelse av gåvorna och hela resten av Det går med Det. Förstår Ni? Det måste vara Ord på Ord, cell på cell, Liv på Liv, för att åstadkomma Herrens Jesu Kristi Bruds hela gestalt. Kom nu ihåg, att Du var en egenskap.

⁹² Och nu gäller det, sedan vi har funnit, att Kristus kommer för att hämta Sin Brud, hur kommer vi nu in i denna Brud? Det är frågan.

Många säger: "Gå in i vår församling!" En av dem vill ha ett visst slags dop. En vill göra *det här* eller *det där*. En sa: "Du måste tala i tungor, annars har Du Det inte." Den andra sa: "Man behöver inte tala i tungor." Den här säger: "Man måste dansa i anden." *Den här* säger: "Man måste ropa." *Den här*: "Få en känsloupplevelse." Det är all right alltsammans, och ändå är det fel alltsammans.

Hur skulle en man, som är . . . Eller en kvinna eller ett Guds barn, som är född av Guds Ande, kunna förneka Guds Ord? Då Gud själv tolkar Det och säger: "Det här är Det. Jag lovade Det. Här är Det", och visar Det så klart Det kan visas. Å, de måste se Det. Förstår Ni? Hur skulle Kristus kunna förneka Sitt eget Ord? Och om Kristus är i en, kan Det inte förneka Hans eget Ord.

⁹³ Hur kommer vi då in i den här Kroppen? Första Korintierbrevet 12: "Genom en enda Ande är vi alla döpta in i den här Kroppen, genom ett enda dop i Den Helige Ande." Det

där, om Ni vill anteckna det där, är det Första Korintierbrevet 12:13. ”Och med en enda Ande är vi alla döpta.” Och Anden är Kristi Liv. Är det riktigt? [Församlingen säger ”Amen.” — Utg.] Kristi Liv! Och livet i vilket frö som helst. . . För Han var Ord-Fröet, som ger Liv åt Fröet. Får Ni tag i det? Om det där — om det där Livet ligger i Fröet och det här dopet i Den Helige Ande kommer över Det, måste det frambringa det där Frö-Livet.

⁹⁴ Som jag sa till Er här i Phoenix för inte så länge sedan. Jag talade med broder John Sharrit. Jag var där ute och han visade mig ett träd, en citrus. Han — han odlade massor av citrusfrukt. Och han visade mig ett träd, som hade åtta eller nio olika slags frukt på sig. Och jag sa: ”Broder Sharrit, vad är det där för slags träd?”

Han sa: ”Ett apelsinträd.”

Jag sa: ”Varför är citronerna och mandarinerna och klementinerna och grapefrukten där?”

Han sa: ”Alltsammans är citrusfrukt. De är inympade.”

”Å, ” , sa jag, ”jag förstår. Nästa år, nu, kommer det att ha bara apelsiner. Vara. . .”

⁹⁵ ”Nej, då. Varje träd kommer att bära sina egna. Varje gren kommer att bära sin egen frukt.”

⁹⁶ Många av Er fruktodlare känner till det där, här i den här citrus-dalen. Det kommer att bära sin egen. Om man sätter en citrongren i ett apelsinträd, kommer den att bära citroner, för det är citrusfruktens natur. Ändå bär den inte den ursprungliga frukten.

Och det där är vad vi har gjort. Vi har ympat in, tagit in med trosbekännelser osv. och ympat in var och en Här. Hur skulle metodisterna kunna föda någonting annat än ett metodistbarn? Hur skulle vilket samfund som helst kunna föda någonting annat än ett samfunds barn?

⁹⁷ Men om det där trädet någonsin låter en ursprunglig gren växa ut, kommer den att bära apelsiner.

Och om då Gud någonsin gör någonting i Församlingen, kommer det att vara ursprungligt, tillbaka till Ordet igen. Exakt. Det måste vara så, för Livet är i Trädet och Det bär Sin egen sort.

⁹⁸ Så finner vi nu, att nu har den där stora församlingen rört sig fram genom tidsåldrarna och burit sin frukt. Och då grenarna slutar med det, skär man bort dem. I Johannes Evangelium 15, skars nu aldrig Vinträdet bort. Han tog bort grenarna, skar bort dem, för att den inte bar någon frukt. Och — och vi. . .

⁹⁹ Jesus vill ha frukt åt Sig själv. Hans hustru måste föda det slags barn, som Han är.

Så om det inte föds barn, Brudbarn, Ordbarn, då är det samfundsbarn. Så hennes första kärlek, till världen och samfundet, hon har gått tillbaka till den. Och det kan inte frambringa en äkta, pånyttfödd kristen, för det finns ingenting där, som kan frambringa Det.

¹⁰⁰ Precis som om man tar en citrongren och sticker in den där, så kommer den att bära en citron, men den kan inte bära en apelsin, för den fanns inte där i begynnelsen. Men den som var bestämd i begynnelsen, i Guds förutvetande, förutbestämd och född, måste bära en apelsin. Den kan inte bära någonting annat.

¹⁰¹ Så är det med den levande Gudens Församling, då den stunden kommer. Varenda en. . . Man låter Gud börja göra någonting, varenda en har bollen och är borta. Förstår Ni? Det har alltid varit så.

Jag läste i historien om Martin Luther här för inte så länge sedan. Det stod: "Det var inte så svårt att tro, att Martin Luther skulle kunna protestera mot den katolska kyrkan och komma undan med det. Men", stod det, "det underliga var, att han kunde hålla sitt huvud över all den fanatism, som följde hans väckelse och ändå hålla sig seriös ifråga om sin rättfärdiggörelse." Förstår Ni? Precis allting, efterapningar och allting, följde honom.

¹⁰² Titta på fru Semple McPherson, Aimee Semple McPherson, som hade sitt tempel här borta! Varenda kvinnlig predikant hade de där vingarna och bar Bibeln på samma sätt, bara – bara köttsliga efterapningar!

De kan inte vara ursprungliga. Det är så församlingarna inte kan vara det. Man låter en församling i staden få ett eller annat, den andra församlingen kan inte stå ut med det. De får tag i det. Förstår Ni? De är inte ursprungliga längre.

Guds Ord är ursprungligt. Det är Ordet och Det måste bära frukt efter Sitt slag. Efter Sitt slag i Sin tid, utvald, förutbestämd av Fadern, Gud.

¹⁰³ Hur kommer vi nu in i den här Församlingen? "I en och samme Ande är vi alla döpta in i denna enda Kropp, Kristi Kropp", vilken är Bruden, Ordet. "Indöpta dit av Den Helige Ande."

¹⁰⁴ Låt oss nu lägga märke till, om vi är i den sista tidsåldern eller inte! Nu finner vi, om vi slår upp i 1 Mosebok, omkring det, å, omkring det 5:e kapitlet, man kan också slå upp Lukas och finna, att Enok var den sjunde från Noa. Enok.

Där fångas ormens säd. För om Kain var Abels son, då var han den åttonde. Förstår Ni? Men det står ingenstans i Bibeln, att Kain var Abels son. . . Rättare sagt att – att Kain var Adams son. För att Bibeln säger: "Han var av den onde." Och Adam var inte den onde. Förstår Ni? "Han var av den onde."

¹⁰⁵ Nu finner vi här, att Enok var den sjunde från Noa, vilket var en förebild till församlingstidsåldrarna. Alla de andra sex männen, nu, före honom, dog, men Enok lyftes upp till Himmelen. Enok rycktes bort, den sjunde, det visar, att det är den sjunde församlingstidsåldern, som går i Bortryckelsen. Nu är det inget tvivel om, att vi är i den sjunde församlingstidsåldern. Det vet vi alla.

¹⁰⁶ Nu är det den sjunde församlingstidsåldern, som går i Bortryckelsen. Alla de andra sex dog. Men Enok lyftes upp till Himmelen, för: "Han återfanns inte. Gud tog honom." Men Enok, den borttryckte, var en förebild till alla de andra av dem, som dog. Men den — den yttersta tidens Brud kommer att kallas ut ur . . . De borttryckta, utan död, kommer att kallas ut ur den sjunde församlingstidsåldern, den tidsåldern vi nu bär vittnesbörd om. Oj, oj! Låt oss nu gräva oss in, riktigt djupt! Förstår Ni?

¹⁰⁷ Här är nu också en förebild till de sju församlingstidsåldrarna, vilken, i Uppenbarelseboken 10:7, att Bokens stora hemlighet skulle avslöjas av den sjunde ängels Budskap.

¹⁰⁸ Nu finns det alltid en Budbärare där ovan, och en budbärare på jorden. Det engelska Ordet *angel* betyder "en budbärare". Och i den sjunde ängels Budskap, medan han gjorde sin proklamation, sin verksamhet, "då, då han började låta sin predikan ljuda", inte då han först började.

Jesus, då Han först började, började Han hela de sjuka och plågade. "Å, denne store Rabbi! Han är en profet." Alla ville ha Honom i sin församling.

Men då Han satte Sig ner en dag och sa: "Jag och Fadern är Ett", det var en annan sak. Det var en annan sak. "Och med mindre Ni äter Människosonens kött och dricker Hans blod, har Ni inget Liv i Er."

"Å, Han är vampyr!" Förstår Ni? Förstår Ni? Det där var en annan sak.

Han förklarade det inte. De hade redan sett manifestationen, Guds Ords bekräftelse till Hans tidsålder verkliggjord, och den bevisade för dem, att Han var den där Budbäraren till den tidsåldern. Och Han var inte tvungen att förklara någonting.

¹⁰⁹ De där lärjungarna skulle kanske inte ha kunnat förklara Det. Men de trodde Det, antingen de kunde förklara Det eller inte. De satt alldeles stilla och trodde Det. Hur skulle de kunna tala om, om de skulle komma att äta Hans kött och dricka Hans Blod? Å, det var omöjligt för dem att göra det. Men de trodde Det, för de var utvalda. Jesus sa, att Han "valde dem innan världens grund lades". Förstår Ni? De trodde Det. Antingen de kunde förklara Det eller inte, trodde de Det ändå.

¹¹⁰ Se nu upp, i den sjunde församlingstidsåldern nu: ”Då den sjunde ängeln börjar ljuda, skulle Guds hemligheter tillkännages just där.”, Inseglén.

Som reformatorerna, som . . . hade varit, de hade tid. Luther levde inte länge nog, inte heller Wesley gjorde det. Tidsåldrarna varade inte länge nog, de där reformatorerna. De fick sitt budskap för den tiden och människorna tog det och gjorde samfund av det. Och vad är det?

¹¹¹ Man kan aldrig slå naturen. Naturen vittnar alltid. Gud verkar i samklang med naturen. Den måste det.

Liksom solen. Solen går upp om morgonen, den är en liten baby, som föds. Den är svag, har inte mycken hetta. Klockan tio kommer den ut ur högstadiet. Mitt på dagen går den in i livet. Klockan tre på eftermiddagen håller den på att bli gammal. Klockan fem är den döende. Gammal och trött igen, på väg tillbaka till graven. Är det slutet på den? Den går upp igen, nästa morgon. Förstår Ni?

¹¹² Titta på träden, hur de får sina löv, allting som de gör! Nu finner vi, att löven faller av trädet, går tillbaka. Vad? Livet går ner i trädets rot. Är det slutet på det? Kommer tillbaka nästa vår med nytt liv.

¹¹³ Titta nu på församlingarna, hur det har gjort samma sak i reformationen. Det kom upp. Det där vetekornet föll i jorden och dog under förföljelsen på den mörka medeltiden. Det gick ner i jorden. Det måste dö. Vilken människa som helst, som är andlig, kan se det. Att om inte det där kornet dör och ruttnar, förblir det ensamt. Och det måste gå ner i jorden under den mörka medeltiden. Det låg där, ruttnade. Och kom upp i den lutherska församlingens två små blad. Ut ur den lutherska församlingen kom det flera blad, Zwingli osv. Därifrån kom det vidare upp i vippan, som var John Wesley, den stora missionstidsåldern. Det föll tillbaka. Därifrån kom den där bedrägliga tidsåldern, den där pingsttidsåldern. Det där vetekornet, som . . .

¹¹⁴ Har någon här någonsin odlat något vete? Titta på det där vetet, då Ni ser på det! Då man går ut här och säger: ”Jag har fått vete.” Det ser ut, som om man har fått vete där. Öppna det riktigt noga och titta! Man har inte fått något vete alls. Man har ett skal. Varnade inte Jesus oss för det där i Matteus 24:22 . . . -fyra? ”I den yttersta tiden skulle de två andarna vara så tätt tillsammans, att det skulle bedra det utvalda vetet självt, om det vore möjligt.” Förstår Ni? Se upp nu! Det är en bärare.

¹¹⁵ Livet, som nu kom upp genom Luther, var det som skapade Wesley. Livet, som kom ut ur Wesley, är det som skapade pingsten. Livet, som kommer ut ur pingsten skapar vetet. Men de är bärare. Förstår Ni? Det verkliga Livet går igenom där. Budskapet går igenom, men Det leder fram till vetet. Det är orsaken till, att vetet kom upp och hämtar in alltsammans i

Borttryckelsen, här uppe i toppen. Bruden själv kommer ut ur varje tidsålder. Men samfundsstjälken dör, torkar upp och dör. Har Ni lagt märke till, den här sista tiden, hur det börjar att dra sig undan nu? Då det där vetet börjar växa, då börjar skalet att dra sig bort ifrån Det.

116 Titta tillbaka i det där lilla vetet, då Du tittar på det! Dra isär det så *här* och titta in i det och se efter! Du har en liten veteknopp där bak. Du måste ta ett trettio gångers mikroskop för att se in i det, för att få se den lilla veteknoppen där bak. Förstår Du?

Den är långt långt där inne, men den börjar växa. Nu måste det där skalet vara där, för att skydda Det Där, för att ge Det en chans att komma ut. Men sedan, då Det börjar växa och Budskapet börjar spridas, då drar sig skalet bort ifrån Det. Och Livet går raka vägen ut ur det där skalet, rätt in i vetet. Går vidare! Det är så, varenda tidsålder har gjort. Det bara — det kan bara inte slå naturen. Det är . . . Det där är Guds samklang, sättet Han gör saker på.

117 Och nu är det den tidsålder vi lever i just nu, den sjunde församlingstidsåldern. Nu ska det manifesteras alltsammans i vetekornet vid änden, komma tillbaka en gång till. Om man nu tar Lukas, 17:e kapitlet och 30:e versen, sa Han: "Liksom det var på Sodoms tid, så ska det vara vid Människosonens tillkommelse, då Människosonen börjar uppenbara Sig." Vad är *uppenbara*? Skapa Sin uppenbarelse om vad Han är i den här tiden. Uppenbara, ut till människorna, det Ord som har tillkännagetts för tiden. Uppenbara, för människorna, genom vad Den Helige Andes uppenbarelse gör, att Jesus lever ibland oss. Och kom ihåg, att Han representerades där i en människa! En människa! Han sa: "Liksom det var . . ." Han läste nu samma Bibel, som vi läser, 1 Mosebok. Nu lägger vi märke till, i det där kapitlet i 1 Mosebok där, då Jesus talade om det.

118 Vi finner där, att i det där, med sin rygg vänd emot det där tältet och Sara inne i tältet. Han sa, Han ställde en fråga. Och hon trodde inte, att det som skulle ske kunde ske. Han sa: "Nu, Abraham, ska jag komma och hälsa på Dig enligt livets tid." Förstår Ni? Och Sara, inne i tältet, skrattade åt det. Han sa: "Varför skrattade Sara, inne i tältet, och sa: 'Hur kan de här sakerna vara?'"

119 Jesus lovade. Och Det Där var Han. Abraham kallade Honom för "Elohim", den Allsmäktige. Det där var Han. Nu förutsäger Bibeln, att det ska komma tillbaka igen i den yttersta tiden. Jesus sa så. "Och då Ni ser de här sakerna börja ske", kom bara ihåg, då det här börjar ske liksom det där, att "då vet Ni, att den tiden står för dörren."

120 Titta på själva världen! Titta på världen, Sodom, om det någonsin har funnits ett Sodom! Titta på människorna, förvrängda i en sådan perversion! Deras sinnen är förvrängda.

De vet inte, vad vanlig anständighet är. Titta på den laglösa . . . [Blankt ställe på bandet. — Utg.] . . . sexuella och allting.

Och titta på våra kvinnor, vilken upphetsning det har åstadkommit! Titta, vilken oanständighetens och omoralens upphetsning ibland våra kvinnor! Och inte bara vår . . .

Man säger: ”Det där är metodisterna.” Det är pingstvännerna också. Det är alltsammans.

¹²¹ Titta på våra män! De hänger fast vid, i stället för Guds Ord, vid något samfunds lilla tradition. De hänger fast vid den istället för att komma ut, då de ser Gud ge Sig tillkänna fullkomligt. Orsaken, de är blinda. De kan inte se det. De kommer aldrig att se det.

Titta nu, vad som äger rum här i det här, medan vi skyndar oss!

Jag tror den där damen vill, att vi ska ge oss av. Jag ser henne ge tecken med sin hand, ett eller annat om att hon vill, att vi ska gå ut, så det är bäst, att vi skyndar oss.

¹²² Så lägg nu märke till Enok, förebilden till Församlingen! Här är han också en bild på den sjunde församlingstidsåldern. Kan Ni tänka Er det? Den sjunde församlingstidsåldern! Lägg märke till det! ”Vid ljudet av . . . ”

¹²³ Hur många tror, att det har varit sju budbärare till de sju för . . . Å, vi tror det allesammans, om vi tror på Bibeln. Om vi inte tror på Bibeln, ser Ni, tror vi det naturligtvis inte. Men det har det varit.

¹²⁴ Nu lever vi i den sjunde församlingstidsåldern. Och då Bibeln sa det där, den här sjunde församlingstidsåldern: ”Då den sjunde församlingstidsålderns budbärare börjar låta sitt Budskap ljuda, att alla hemligheterna med alla de saker, som har varit tilltrasslade fram genom tidsåldern, skulle uppenbaras vid den tiden.” Här ser vi det, Människosonen, som kommer ibland Sitt folk och gör precis exakt det, bekräftar Sitt Budskap, liksom Han sa, att Han skulle göra. Här finner vi det, i den här sista tidsåldern.

¹²⁵ Och de sju väkterna nu, liksom den sjunde vekten, en som kom. Han kom inte i den första vekten, andra, tredje, fjärde, utan kom i den sjunde vekten. Det var Enok, den sjunde, som blev upplyft till Himmelen. Och Noa, som är en förebild till återstoden av judarna, ska bäras över. På Bibelns tid, nu, då man talar om väkterna. Och nätterna delades inte in i timmar på Bibelns tid.

¹²⁶ Lyssna noga nu! För jag ska skynda mig nu, för de vill ha rummet. Nej. Bibeln indelades inte, eller, rättare sagt . . .

¹²⁷ Natten indelades inte i timmar på Bibelns tid. Den indelades i väkter. Nu började den första vekten från nio till tolv. Den andra vekten började från tolv till tre. Och den tredje nattvakten räknades från tre till sex. Nu har vi tre, tre treor, vilket är en

nia, ett ofullkomligt tal. Sedan kommer vi tillbaka till sju för Bortryckelsen, som kommer att ske, tror jag, mellan klockan sex och sju . . . Rättare sagt, klockan sex och nio, en morgon. ”För Herrens basun ska ljuda.”

Den klara och molnfria morgon, då de döda i
 Kristus ska uppstå,
 Och dela Hans uppståndelses härlighet.
 Då Hans utvalda ska samlas till sina hem
 bortom skyn,
 Då namnlistan ropas upp där uppe, ska jag
 vara där.

128 Ordet Bortryckelse, används inte ens alls i Bibeln. Vi bara sätter dit det där ordet. Bibeln säger ”tas upp, att tas upp”. Vi läser här i Andra Tessalonikerbrevet . . . Rättare sagt första Tessalonikerbrevet, det är ordningen i denna stora Bortryckelse, som kommer att äga rum i den yttersta tiden. Lyssna till det här! Vi ska börja med den 13:e versen.

*. . . jag skulle inte vilja, att ni . . . okunniga, bröder,
 ifråga om dem, som är avsomnade, så att ni inte sörjer
 liksom andra, som inte har något hopp.*

*För om vi tror, . . . Kristus dog och uppstod igen, på
 samma sätt . . . dessa, som sover i Jesus, kommer Gud
 att hämta till sig.*

*För vi säger detta till er som ett Herrens ord, att vi, som
 är levande och finns kvar till Herrens tillkommelse, inte
 ska förhindra . . . (Det där ordet förhindra betyder att
 ”hindra”.) . . . dem som är sovande.*

För Herren själv ska stiga ner . . .

Lyssna nu noga!

*. . . Herren själv ska stiga ner från himlarna med ett
 rop och med överängelnas röst och . . . Guds basun, och
 de döda i Kristus ska uppstå först, . . .*

129 Nu vill jag, att Ni ska lägga märke till någonting stort, som äger rum här nu. Missa inte det här! Förstår Ni? Lägg nu märke till det! Ordet säger här i Andra Tessalonikerbrevet, att det är tre saker. Lägg märke till det! Från 13:e till 16:e versen är det tre saker, som måste ske, innan Herren själv anländer. Snabbt nu, så vi kan avsluta! Förstår Ni? Den första saken sker . . . Lägg märke till: ett rop, en röst, en basun! Låt oss läsa Det nu och se efter, om det där är riktigt! Förstår Ni?

*För Herren själv (16:e versen) ska stiga ner från
 himmelen med ett rop och med överängelnas röst och . . .
 Guds basun, . . .*

130 Tre saker sker. En röst . . . Ett rop, en röst, en basun, måste ske innan Jesus anländer. Ett rop, nu . . . Jesus gör alla tre av dem, då Han — Han — Han stiger ner.

Ett rop, vad är ropet? Det är Budskapet, som går ut först, Livets levande Bröd, som hämtar fram Bruden.

¹³¹ Gud har nu ett sätt att göra saker. Och Han ändrar aldrig Sin taktik. Han ändrar aldrig Sin tak- . . . Han är den oföränderlige Guden. I Amos 3:7 säger Han: "Han skulle inte göra någonting på jorden, förrän Han först har uppenbarat det för Sina tjänare, profeterna." Och precis lika säkert som att Han lovade det, kommer Han att göra det.

¹³² Nu har vi kommit igenom församlingstidsåldrarna. Men vi lovade, att i den yttersta tiden, enligt Malaki 4, att det skulle bli en återkomst igen, en profet i landet. Det är riktigt. Lägg märke till hans natur, vad han skulle likna! Han är alltid . . .

Gud använder den där anden fem gånger: en gång i Elia, i Elisa, i Johannes Döparen, till att kalla ut Bruden och återstoden av judarna. *Fem* gånger, "nåd", J-e-s-u-s, t-r-o, [Eng. f-a-i-t-h = Sv. t-r-o. — Övers.] och det är nådens tal. Förstår Ni? All right.

¹³³ Kom nu ihåg, att Budskapet är utlovat! Och då alla de här hemligheterna har varit så hopbuntade av en skara präster, kommer det att krävas en — en direkt profet från Gud till att uppenbara Det. Och det är exakt vad Han lovade att göra. Förstår Ni?

¹³⁴ Kom nu ihåg: "Herrens Ord kommer till profeten", inte teologen. Profeten, han är en reflektor för Guds Ord. Han kan inte säga någonting. Han kan inte säga sina egna tankar. Han kan bara uttala det, som Herren uppenbarar. Till och med profeten Bileam, då han prövades för att säljas, sälja sin rätt, sa han: "Hur ska en profet kunna säga någonting annat än det Gud lägger i hans mun?" Det är någonting, som Gud gör, så att man inte kan säga någonting annat. Och man är född på det sättet. Inte mer än att man skulle kunna . . .

¹³⁵ Om man skulle kunna säga: "Jag — jag — jag kan inte öppna mina ögon", då man tittar. Förstår Ni? Det kan man inte. Man kan inte räcka ut sin hand, då man kan. Förstår Ni? Man kan inte vara en hund, då man är människa. Förstår Ni? Man är bara gjord på det viset.

Och Gud har också alltid gjort det i tidsåldrarna, genom Jesaja, Jeremia, och allesammans, Elia, i de gångna tidsåldrarna. Då den prästerliga gruppen hade fått allting alldeles hopblandat, sände Han en profet, lät honom uppstå från ingenstans. Han tillhörde ingen av deras ställningar och talade Hans Ord. Kallades av scenen och var borta, bara Guds Sannings härdade män. Och det var alltid på det sättet man kunde känna igen honom. Han sa: "Om det finns någon ibland Er, som är andlig eller en profet . . ."

¹³⁶ Profeter, nu. Det finns någonting sådant som "profetians gåva" i Församlingen, men en profet är förutbestämd och i förväg invigd för den tiden. Förstår Ni? Jajamensan. Om nu en profetia

går ut, måste två eller tre sätta sig och bedöma, huruvida det där är riktigt eller inte, innan församlingen kan ta emot det.

¹³⁷ Men ingen sitter framför en profet, för han var — han var absolut Guds Ord. Han var Ordet för sin tid. Man såg Gud återspegla Sig. Nu har Gud lovat att sända oss det där igen i den yttersta tiden, för att hämta ut Bruden ur den där kyrkliga röran på det enda sätt, som det kan göras.

¹³⁸ Det kommer aldrig att bli gjort, församlingen kan inte ta emot Kristus. Vi pingstväänner, vi kan inte bära det här Budskapet vidare i det tillstånd församlingen är i idag. Hur skulle vi kunna genomföra ändens tid i det tillstånd de är i idag, då varenda en är emot den andre och allting annat, och kyrkligt? Å, barmhärtighet! Det är en röra. Den har redan gått in i samfund. Och när som helst . . . Jag ber vilken historiker som helst, att — att — att säga någonting annat. Varenda gång, då ett budskap gick ut på jorden och de då organiserade det, dog det just där. Och pingstväännerna gjorde samma sak, som de allesammans gjorde, pingstväännerna som kom ut.

¹³⁹ Ni, Assemblies of God, då Era förfäder och mödrar kom ut ur de där organisationerna fordom, i det gamla General Council, ropade och prisade Gud och talade emot de där sakerna. Och Ni vänder om, ”liksom en hund till sina spyor och ett svin till sitt vältrande”, och har gjort samma sak, som de gjorde. Och nu så kyrkliga, att Ni inte längre har något medlidande. Man måste ha ett medlemskort innan man ens knappt kan umgås med Er.

¹⁴⁰ Ni, oneness, Gud gav Er ett sådant där budskap, och i stället för att Ni skulle fortsätta och bara hålla Er ödmjuka och fortsätta, måste Ni riva er loss och organisera Er grupp. Och var är Ni över huvud taget? I samma bytta. Exakt så är det.

Och Guds Ande flyttar vidare. ”Jag, Herren, har planterat Det. Jag ska vattna Det, dag och natt. Så att ingen ska . . .” Han bestämde, att de där sakerna skulle finnas, och Han måste sända Det Här.

¹⁴¹ Det första, som kommer, då Han börjar stiga ner från Himmelen, är ett rop. Vad är det? Det är ett Budskap, för att få människorna tillsammans. Ett Budskap går ut, först. Nu, lampputsningstid: ”Stå upp och putsa Era lampor!” Vilken väkt var det i? Den sjunde, inte den sjätte. Den sjunde: ”Se, Brudgummen kommer! Stå upp och putsa Era lampor!” Och det gjorde de. En del av dem fann, att de inte hade någon Olja i sin lampa. Förstår Ni? Men det är lampputsningstid.

Det är Malaki 4-tid. Vad Han lov- . . . Det är Lukas 17. Det är — det är Jesa- . . . Alla de där profetiorna, som Det fullkomligt kan ställa i ordning till den här tiden, i Skriften, vi ser det levande just där. Det finns inget . . .

¹⁴² Se de här sakerna ske, min käre broder, syster! Då Gud i Himmelen vet, att jag skulle kunna dö på den här plattformen

just nu. Man — man borde bara gå omkring en stund. Det är bara... Det är enormt, då man ser Gud komma från Himmelen, stå framför grupper av människor och stå där och ge Sig tillkänna, precis liksom Han alltid gjorde. Och det där är Sanningen och den här Bibeln öppen. Förstår Ni? Riktigt. Vi är här.

¹⁴³ Och samfundssystemet är dött. Det är förgånget. Det kommer aldrig att uppstå igen. Det kommer att brännas. Det är det man gör med skalen på fältet. Fly ifrån det! Kom in i Kristus! Säg inte: "Jag tillhör metodisterna. Jag tillhör baptisterna. Jag tillhör pingstvännerna."! Kom in i Kristus, Du!

Om Du är i Kristus, finns det inte ett enda Ord, som är skrivet Här inne, som Du inte tror på. Jag bryr mig inte om, vad någon annan sa. Och då uppenbarar Gud den saken. För Du, då Han öser ut Anden över Ordet, vad sker då? Precis liksom att hälla vatten över vilken annan säd som helst. Den kommer att leva och Den kommer att föröka Sig efter sitt slag.

¹⁴⁴ Man säger: "Jag har dopet, Den Helige Ande." Det betyder inte, att man är frälst, inte på långa vägar.

¹⁴⁵ Titta här! Du är en treenig varelse. Det är Du. Inuti *den här* lille mannen här är själen, sedan kommer anden och sedan kommer kroppen. Nu har Du fem sinnen i den här kroppen, att kontakta Ditt jordiska hem med. De kontaktar inte resten av det. Du har andens fem sinnen *här*: kärlek och samvete osv. som tillhör den. Men *här* inne är det, som *du* bor. Det är det Du är.

¹⁴⁶ Sa inte Jesus: "Regnet faller på rättfärdiga och orättfärdiga."? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Sätt en kardborre här ute och ett vete där ute och håll vatten på dem och håll dem i fruktbar jord osv., skulle de då inte båda leva av samma vatten? ["Amen."] Visst. Nåväl, vad är det? En av dem kommer att bära en kardborre, för det är allt han är. Kardborren kommer att räcka upp sina händer och ropa, precis liksom vetet.

¹⁴⁷ Säger inte Bibeln: "I den yttersta tiden ska det komma falska Kristusar."? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Inte "falska Jesusar", nu. "Falska Kristusar", smorda, falska smorda efter Ordet, samfundssmorda, men inte med Ordet.

För Ordet kommer att bära vittnesbörd om Sig självt. Det behöver ingenting annat. Det kommer att bära vittnesbörd om Sig självt.

"Och det ska komma falska smorda." Ni har mitt ljudband om det där. Och den där smö- . . .

Å, om man skulle ropa till en av dem och säga: "Å, Du, är Du en Jesus?"

"Å, visst inte." Det skulle de inte stå pall för.

¹⁴⁸ Men då det kommer till ett: "Å, glory! Jag har smörjelsen!" Och det är den äkta smörjelsen. Kom ihåg, att Kaifas hade

Den också, och profeterade! Likaså hade Bileam Den, och profeterade.

Men det där har ingenting att göra med *det här*, insidan. Med mindre det där var Guds säd, Hans gen från begynnelsen, förutbestämd, är det slut med en. Jag bryr mig inte om, hur mycket man ropar, talar i tungor, springer, ropar. Det där har ingenting att göra med det.

En kardborre kan räknas precis lika bra som vem som helst av resten av dem. Jag har sett hedningar ställa sig upp och ropa och tala i tungor och — och dricka blod ur en människoskalle och åkalla djävulen. Förstår Ni? Så man . . . Vilket som helst av de där förnimmelserna osv., glöm det!

Det är Ditt hjärta i det där Ordet, och det är Kristus. Ta in det dit och se Det tillkännage Sig självt, precis då det öppnar Sig liksom vilket annat frö som helst och förklarar Sig för den tidsålder Det lever i!

¹⁴⁹ Luther kunde inte få fram någonting annat än skott. De här andra kunde få fram de här andra sakerna. Vi är i vetetidsåldern nu.

Luthers äkta lutheraner måste få fram äkta lutheraner. Äkta pingstväänner måste få fram äkta pingstväänner. Det är alltsammans. Men vi är förbi den tidsåldern och fortsätter.

¹⁵⁰ Vet Ni, att den katolska kyrkan började som pingstväänner? Och om pingstförsamlingen skulle bestå i tvåtusen år, skulle den vara i ett värre tillstånd än katolikerna är nu. Exakt så är det. Jag säger det till mina bröder, mina systrar, som jag älskar. Och det vet Gud. Men kom ihåg, väänner, att jag måste möta Er vid Domen. Och det kanske inte är alltför långt dit. Jag måste bära vittnesbörd om vad, som är Sanningen.

¹⁵¹ Då jag gick ut i mötesserierna hos Er och bad för de sjuka, var det fint. Men då jag kommer med ett Budskap! Om något Budskap går ut, är det ett sant Budskap. . .

Om det är de sanna, äkta Guds undren och det hänger där i den där organisationen, vet Ni, att det inte är av Gud, för den saken är redan förklarad.

Jesus gick ut och helade de sjuka för att fånga deras blickar, människornas, sedan Hans Budskap. Det är riktigt.

Det måste ha någonting, som Gud ska presentera. Han bara . . . Gudomlig helbrägdagörelse, Hans under liksom det, fångar bara människornas blickar. Det huvudsakliga, hjärtat i Det, är Budskapet. Där finns det, som kommer in *här*. Han försöker få människornas välvilja, så de kommer att sitta och lyssna till Honom, ser Ni, för det finns en del där inne, som är bestämda till Liv.

En del av säden, vetet, föll på marken, fåglarna plockade upp det. Och annat föll bland törnena. Och en del var, kom i beredd mark, förberedd mark, och förökade sig.

¹⁵² Den första saken, nu, är ljudet. Det första är en basun och en. . . Eller en röst. . . Ett rop och sedan en röst och sedan en basun.

Ropet: en budbärare, som gör människorna redo.

Det andra är en uppståndelsens röst: samma röst, det där, en hög röst i Johannes 11:38-44, som ropade ut Lasarus ur graven.

Att samla ihop Bruden och sedan de dödas uppståndelse, ser Ni, för att hämtas upp tillsammans med Den. Ge nu akt på de tre sakerna, som äger rum! Vad är nästa sak? Det var en basun. En röst. . . Ett rop, en röst, en basun.

¹⁵³ Den tredje saken, nu, är en basun. Vilken alltid vid basunhögtiden kallar folket till högtiden. Och det ska bli Brudens Supé, Lammets Supé med Bruden, i skyn. Förstår Ni?

¹⁵⁴ Det första, som går ut, är Hans Budskap, som kallar samman Bruden. Nästa sak är den sovande Brudens uppståndelse, de som dog i de tidigare tidsåldrarna, de hämtas tillsammans. Och basunen, högtiden i Himlarna, i skyn. Å, det är saken som äger rum, vänner.

¹⁵⁵ Vi är ända där, färdiga nu. Det enda, Församlingen, som kommer ut, måste ligga framför Sonen för att mogna.

Den stora skördetröskan kommer att komma förbi om en tid. Vetet kommer att brännas, stjälkarna, men kornen kommer att samlas in i Sin lada. Förstår Ni?

¹⁵⁶ Ni är ju inte blinda människor. Ni är — Ni är kloka människor.

Och tänk om jag stod här och sa de här sakerna som fördomar! Jag säger Det, för att Det är Liv, för att jag är ansvarig inför Gud för att säga Det. Och jag måste säga Det och mitt Budskap. Hela tiden visste jag, förut under helbrägdagörelsen osv. så där, att det bara var till för att fånga människornas uppmärksamhet, medan jag visste, att Budskapet skulle komma. Och här är Det. Och de där sju Inseglen öppnades, de där hemligheterna, och visade, att de där sakerna är vad som skedde. Jag visste det inte.

¹⁵⁷ Men det finns män, som står just här nu, som stod vid sidan av mig. Då Ni alla hörde mig predika den där predikan: *Mina herrar, vad är klockan?* Den där förmiddagen, exakt där Den sa, att det skulle vara, stod där sju Änglar stående just där, från Himmelen. Och då de for upp och virvelvinden tog Dem där uppe, stod vi och tittade på, då de for iväg, vetenskapen tog bilden av Det, hela vägen över nationerna, ner till Mexico.

158 Och där, medan jag tittade på, en dag då jag började predika de här *Sju församlingstidsåldrarna*. Och jag ringde Jack Moore, en stor teolog. Jag sa: "Jack, Vem är den här personen, som står där? 'Det är En, som liknar Människosonen, som står där, håret är vitt som ull.'" Jag sa: "Han var en ung Man, hur kunde Han ha hår så vitt som ull?"

159 Han sa: "Broder Branham, det där var Hans förhärligade kropp." Det där ringde inte i klockan.

Men då jag gick in i rummet och började be, lät Han mig veta, vad det var. Förstår Ni?

160 Jag har alltid predikat, att Han var en Gudomlighet, inte bara en man. Han var Gud, uppenbarad i köttet, Gud, Guds kärleksegenskap, de stora Guds egenskaper, som kom ner och visade sig här på jorden. Jesus var Guds kärlek, som byggde en kropp, som Jehova själv bodde i. Han var Gudomens fullhet kroppsligen. Vad Gud var, uppenbarade Han genom den där kroppen. Den där kroppen måste dö, så Han kunde tvätta Bruden med Sitt – med Sitt – med Sitt Blod.

161 Och lägg märke till det, Bruden är inte bara tvättad, förlåten, utan Hon är rättfärdiggjord. Förstår Ni? Undersökte Ni någonsin ordet *rättfärdiggjord* för att se efter, vad det betyder?

Till exempel, nu, om broder Green hörde, att jag hade druckit, jag hade gjort dåliga saker, så fann Han, att jag inte hade gjort det. Så kom han och sa: "Jag förlåter Dig, broder Branham."

162 "Du förlåter mig? Jag gjorde det ju aldrig. Vad är det Du förlåter mig för?" Förstår Ni? Men om jag är skyldig, då kan jag bli förlåten. Men jag är fortfarande inte rättfärdig, för jag gjorde det ju.

Men ordet *rättfärdiggjord* är "som om man aldrig gjorde det alls." Rättfärdiggjord! Och så renar Jesu Blod oss så från synden, att den läggs i Guds glömskas Bok. Han är den Ende, som kan göra det.

163 Vi kan inte. Vi kan förlåta men inte glömma. Jag skulle kunna förlåta Dig, men jag kommer alltid ihåg, att Du gjorde de där onda sakerna. Då är Du inte rättfärdig, Du är förlåten.

Men i Guds ögon är Bruden rättfärdiggjord. Hon gjorde det aldrig från början. Amen. Hon står där, gift med Guds dygdige Son. Syndade aldrig från början. Varför? Hon var förutbestämd. Hon lurades in i det här. Och nu, då Hon hörde Sanningen och kom ut, renade Blodet Henne. Och hon står där, dygdig. Förstår Ni? Hon, ingen synd på Henne alls.

164 Därför kallar Budskapet Bruden tillsammans, ser Ni, ropet.

Och basunen . . .

Samma En, Han med den höga rösten, Han ropade ut med det där ropet och en röst och väckte Lasarus. Med hög röst ropade Han: "Lasarus, kom ut!" Förstår Ni? Och rösten väcker upp — väcker upp den sovande Bruden, de avsmnade döda.

¹⁶⁵ Och basunen, "med ljudet av en basun". Och då den gör det, kallar den. Alltid kallade en basun Israel till Basunens högtid. Förstår Ni? Vilket var en Pingsthögtid, den stora Högtiden i skyn och Basunens Högtid. Och nu tillkännager en basun verkligen ett sammankallande: "Kom till Högtiden!" Och nu är det Lammets Supé i skyn.

Se upp, nu! Sammankomsten och Bruden, Basunens Högtid, Bröllopsupén. Vi har sett det i förebilder. Titta nu bara ett ögonblick, innan vi slutar! Lägg märke till det! Vi har sett det i förebilder.

¹⁶⁶ Om Ni nu vill läsa i Matteus 18:16, så står det: "Det är tre, som vittnar", ser Ni, i . . . I Första Johannes brev 5:7 osv. Tre är alltid ett vittne. Är det riktigt? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Det är en bekräftelse på, att någonting är rätt. Tre vittnen räcker. "Efter två eller tre vittnens utsago, ska vartenda ord bekräftas."

¹⁶⁷ Lägg nu märke till det! Vi har haft tre vittnen. Tre är ett vittne. Nu har vi redan haft tre borttryckelser i Gamla Testamentet. Visste Ni det? Till vittne. Titta nu! Enok var en, Elia var den andra och Jesus var den andra.

Eftersom nu Jesus var Hörnstenen, vittnade Han. Förstår Ni? Han var Hörnstenen mellan det Gamla och Nya Testamentet, för Han måste först dö och sedan ryckas bort. Han dog, blev levande och vandrade omkring här tillsammans med oss och blev sedan borttryckt upp. För Han var Hörnstenen, som band de två tillsammans. Efter Hans uppståndelse och borttryckelse . . . Titta! Efter att Han gjorde det där och bevisade det där, det Gamla Testamentet där. Vi vet alla, att Enok rycktes bort. Vi vet, att Elia togs upp av en virvelvind, eller hur, i en vagn av Eld. Och Jesus dog, begravdes, uppstod och levde här på jorden och rycktes sedan bort, Hörnstenen. Där är det tre, som vittnar. Är det riktigt?

¹⁶⁸ Nu har det redan varit en borttryckelse, som har ägt rum. Vet Ni det? Det där, låt oss se efter, om vi kan läsa det, riktigt snabbt! Låt oss få Matteus, 27:e kapitlet! Och låt oss få omkring den 45: e versen i Matteus, 27:e kapitel! Låt oss se efter, om vi inte kan få tag i det där riktigt snabbt och se, om vi inte kan få ett litet stycke av det här, det skulle hjälpa oss, riktigt snabbt! 27:45, tror jag, jag har det nedskrivet här. Låt oss läsa!

Från den sjätte timmen blev det nu mörker över hela landet ända till den nionde . . .

Och ungefär vid den nionde timmen ropade Jesus med hög röst och sa: "Eli, Eli, lama sabak- . . .?", vilket betyder: ". . . min Gud, varför har du övergivit mig?"

En del av dem, som stod bredvid, . . . hörde det och sa: "Den här mannen ropar . . . Elias."

Och strax sprang en av dem och tog en svamp och fyllde den med ättikvin och satte den på en stång och gav det åt honom att dricka.

De andra sa: ". . . låt oss se, om Elias kommer och räddar honom!"

Jesus gav, då han hade ropat . . . med hög röst, upp . . .
 "En hög röst." Hög röst! Titta!

Då Jesus, döende, skrek med hög röst, gav upp andan.

Och se, templets förlåt revs itu uppifrån ända ner till botten och jorden skalv och klipporna rämnade,

och gravarna öppnades och många av de heligas kroppar, som sov, stod upp,

och kom ut ur gravarna efter hans uppståndelse och gick in i den heliga staden och uppenbarade sig för många.

169 En borttryckelse har skett.

Tre har skett i det Gamla Testamentet av de förberedda, som Herrens Ord kom till. Förstår Ni? Herrens Ord kom till Enok. Herrens Ord kom till Elia, Hans profet. Förstår Ni? Herrens Ord var Jesus. Förstår Ni?

170 Titta i Gamla Testamentet, på de där heliga i Gamla Testamentet, nu, då den här borttryckelsen först ägde rum! Lagg märke till vers 50! Hans höga röst väckte det Gamla Testamentets heliga precis liksom den höga rösten väckte Jesus. . . Rättare sagt väckte Lasarus. Förstår Ni? Den höga rösten väckte.

Och den andra fullbordas i Andra Tessalonikerbrevet, 4:e kapitlet. Låt oss bara ta en läsning, läsa det! Vi läste det just, för några minuter sedan. Förstår Ni?

. . . jag skulle inte vilja, att ni . . . okunniga, bröder, ifråga om dem, som är avsomnade, så att ni inte sörjer liksom . . .

Det där är Första Tessalonikerbrevet 4:12-18. Det där, det kommer att bli den andra Borttryckelsen. Den andra Borttryckelsen kommer att bli Brudens bortförande.

171 Det Gamla Testamentets heliga har gått in i Hans närhet, paradiset är borta. Och det Gamla Testamentets heliga för upp vid Hans höga röst, då Han skrek och gav upp andan, för (varför?) Offret, försoningen för deras synder, som de hade väntat på, då de

trodde, att det där fullkomliga Lammet skulle komma. De hade offrat Offret, Lammet. Och då Han dog och gav upp andan, skrek Han med hög röst och det Gamla Testamentets heliga vaknade.

Titta på ropet och rösten här borta, samma sak vid Hans tillkommelse. Förstår Ni?

”Gav upp andan.” Och då Han gjorde det, var offret fullkomligt och paradiset tömdes ur. Och det Gamla Testamentets heliga kom till jorden igen, vandrade omkring på jorden och gick in tillsammans med Honom vid Hans borttryckelse.

¹⁷² David sa här borta: ”Lyft Er, Ni eviga portar och förbli upplyfta!” ”Han tog fångar, gav människorna gåvor,” och det Gamla Testamentets heliga gick in tillsammans med Honom.

¹⁷³ De sa: ”Vem är denne rättfärdighetens Konung?”

¹⁷⁴ ”Härlighetens Herre, mäktig i strid.” En mäktig armé, här kom de marscherande in. ”Jesus tog fångenskapen fången”, och här kommer Han tillsammans med det Gamla Testamentets heliga. Och gick in genom de nya portarna Där uppe och sa: ”Lyft Er upp, Ni eviga portar och förbli upplyfta! Och låt Härlighetens Konung komma in!”

Rösten kom från insidan och sa: ”Vem är Härlighetens Konung?”

¹⁷⁵ ”Herren, mäktig i strid.” Portarna flög upp. ”Och Jesus, en Segerherre, tog fångenskapen fången”, dem som hade trott på Honom och Ordet hade kommit till dem. Där ligger det Gamla Testamentets heliga där inne och väntar: ”Han tog fångenskapen fången, for upp i Höjden”, tog det Gamla Testamentets heliga och gick in. Där är en Borttryckelse, som redan har skett.

¹⁷⁶ Nästa Borttryckelse, som äger rum, är (Andra Tessalonikerbrevet) för Församlingen, Bruden, som ska uppstå, som ska ryckas bort in i Härligheten. ”Vi, som är levande och finns kvar”, det vill säga kropparna, som finns kvar på jorden, ”ska inte förhindra eller hindra dem, som är avsmnade. För Guds basun ska ljuda först och de döda i Kristus ska uppstå.” Förstår Ni? ”Och vi, som är levande och finns kvar, ska tas upp tillsammans med dem.”

¹⁷⁷ Här om dagen stod jag i gathörnet. Och jag — jag stod på . . . Jag stod på gathörnet och tittade på Vapenstilleståndsdagens parad och då den kom fram och gick uppför gatan. Jag stod där med min lille son, Josef. Där kom, det första var de gamla stridsvagnarna från första kriget, små gamla stridsvagnar. Därefter kom de stora Shermanstridsvagnarna från det nya kriget och stora kanoner med sina mynningsdämpare, en — en rekyldämpare på dem osv.

Därefter kom soldaterna, Guldstjärnemödrarna. Och sedan kom där en kärra med . . . vidare . . . Nåväl, där nere kom en

kärra och längst fram på den var en grav, ”till den okände soldaten.” Och där stod en — en soldat, som stod där på vakt vid graven. Där stod en marinsoldat på andra sidan och en sjöman på andra sidan. Och där var en skiljevägg ritad. Och på andra sidan satt en Guldstjärnemoder. Hon hade mist sin pojke. Där stod en ung hustru med sitt huvud uppe på ett bord, gråtande. En liten trasig pojke satt på sidan och tårarna rann ur hans ansikte. Han hade mist sin pappa.

Jag tänkte: ”Så vemodigt! Jag står här och tittar på, ser dem, gamla, bara några av soldaterna kvar, som marscherar där nere, lemlästade och gamla, så där, med sina uniformer, men visar stolt upp dem, för de var amerikaner.”

Jag tänkte: ”Å, min Gud!”

¹⁷⁸ En dag ska det komma en hornstöt från Himmelen: ”Och de döda i Kristus ska uppstå först.” De där heliga från det Gamla Testamentet fordom, som väntar, ska bryta fram och komma ut därifrån först och gå in i uppståndelsen. Vi ska falla in i kön och fara upp i skyn. De här gamla dödliga kropparna förvandlade och gjorda lika Hans egen härliga kropp. Vilken — vilken parad det ska bli, då den startar mot Himmelen en vacker dag, vid den där borttryckelsetiden, som ligger framför, å, stolt framvisande Jesu Kristi Blod på sina bröst, Guds Budskap i den tid, som de levde i. Det är den tiden, som vi ser fram emot, broder.

¹⁷⁹ Titta, bara i avslutningen nu! Den andra uppståndelsen, alla . . . Den första har skett. Den andra står för dörren just nu, kommer att komma snart nu.

¹⁸⁰ Den tredje, nu, är de två vittnena i Uppenbarelseboken 11:11 och 12. Det är dessa, som vänder tillbaka med Kristi Ande, för att vittna för judarna, liksom Josef gjorde för sina bröder. Och kom ihåg: ”Deras döda kroppar låg på gatan i tre och en halv dag. Sedan kom livets ande in i dem och de rycktes bort, togs upp till Himmelen.”

Där är Era tre borttryckelser i det Nya Testamentet.

Tre borttryckelser i det Gamla Testamentet, allesammans har skett.

¹⁸¹ Nu är vi redo, väntar på borttryckelserna, de heligas Borttryckelse. Det har uttalats och så ska det bli. Då Gud säger någonting: ”Alla himlar och jorden kommer att förgås, men detta Ord kommer aldrig att svika.”

¹⁸² Då Gud fordom sa i 1 Mosebok 1, Han sa: ”Låt det bli ljus!” Det kunde ha varit hundratals år innan det fanns något ljus. Han sa: ”Låt det bli ett palmträd! Låt det bli ett ekträd! Låt det bli en öken! Låt det bli ett berg! Låt det bli *detta!*” Han uttalade det, ser Ni. Och så länge det gick ut ur Hans mun, i ett Ord, måste det manifesteras. Det måste det. Då . . .

183 Sedan en dag kallade Han ut Sitt folk. Och Han hade talat till en man, som hette Moses, genom en Eldstod, ett Ljus, helgad, helig Eld. Och Moses ville inte . . . Folket ville inte tro på Moses, så Han sa: "För dem ut till det här berget!"

184 Den morgonen var berget alldeles fullt av Eld och blixtar och åska så där. Och folket sa: "Låt inte Gud tala! Låt Moses tala, ser Ni, så att vi inte förgås."

185 Gud sa: "Jag ska inte mera tala till dem på det här viset, utan jag ska låta en profet uppstå åt dem. Och jag ska tala genom honom och det Han säger ska komma att ske. Då ska Ni höra på Det, för jag är — jag är med honom." Nu uttalade Han det där. Han sa, att det skulle ske.

186 Titta på den här profeten, Jesaja, som stod där! En man, intelligent man, en man, som var väl omtyckt av kungen, för han hade bott tillsammans med Ussia. Kungen, som var en mäktig man, försökte ta en predikants plats en gång och gick in, blev slagen med spetälska.

Och det var det, jag sa till affärsmännen. Försök aldrig, att ta en predikants plats! Nänämensan. Stanna Du precis där Du är! Förstår Du? Gör Du Ditt arbete, det Gud sa till Dig att göra! Om Du är ett finger, kan Du aldrig vara ett öra. Om Du är ett öra, kommer Du aldrig att bli en näsa, näsa eller ett öga. Förstår Du? Stanna i Din ställning, Du!

187 Ni hörde det där Budskapet här om dagen på utsändningen: *Att försöka göra Gud en tjänst*. David, smord till kung. Hela folket ropade och skrek: "Det var rätt." Men han rådfrågade aldrig Guds profet. Och en man dog och alltsammans blev fördärvat. Försök inte, att göra Gud en tjänst! Vänta Du, tills det är Guds tid! Låt det komma på Hans sätt att göra det! "Jag ska starta *den här* stora saken. Det kommer att göra *detta*." Var försiktig, broder!

188 Nu visste ju David bättre än så. Natan var i landet på den tiden. Han blev inte ens rådfrågad alls. Förstår Ni? Han rådfrågade kaptener över hundraden och tusenden. Hela folket ropade och skrek och dansade. I stället för . . . De hade hela den religiösa rörelsen, men det var inte i linje och ordning med Guds Ord, och det misslyckades.

Vad som helst annat, som inte är i linje och ordning med Guds Ord, kommer att misslyckas. Bara Guds Ord kommer att stå kvar för evigt. "Himlar och jord kommer att förgås, men inte mitt Ord."

189 Lagg märke till Jesaja, den där intelligente unge mannen, som stod där! Plötsligt träffade Anden honom. Han kunde inte säga någonting annat. Han var profet. Han sa: "Se, en jungfru ska bli med barn." "En Son är oss född, ett Barn ska födas, en Son ska bli given. Hans Namn ska bli Rådgivare, Fridsfurste, Mäktig Gud, Evig Fader. Änden på . . . Hans herradöme ska vila

på Hans skuldror. Änden på . . . Det ska inte bli någon ände på Hans regering." Hur kunde den där mannen på ett intelligent sätt säga, att en jungfru skulle bli med barn?

Alla väntade på det. Det hade verkligen blivit uttalat. Det var SÅ SÄGER HERREN. Det måste komma att ske, för det var Guds Ord. Liksom det var i 1 Mosebok, då Han planterade de där fröna nere under havet, där "den var utan form och tom och vatten över djupet." Förstår Ni? Det måste komma att ske. Och en dag, åttahundra år senare, tog en jungfrus moderliv emot Guds Säd, en skapad Säd. Hon födde en Son.

¹⁹⁰ Samma Son stod där en dag. Han sa: "Lasarus, kom fram!" Och en man, som hade varit död i fyra dagar, ruten, hans näsa infallen, stank, han kom fram. Sa:

Förundra Er inte över detta, för den stunden kommer, amen, då alla, som är i graven kommer att höra Guds Sons röst.

Så det har verkligen uttalats. Det måste ske på det sättet. Det kommer att bli en Borttryckelse. Oj, oj!

¹⁹¹ Jag kommer just ihåg mitt sista Budskap i Kalifornien, dit jag trodde, att jag aldrig skulle fara tillbaka igen, då jag förutsa: "Los Angeles kommer att fara ner i havet. SÅ SÄGER HERREN." Det kommer att göra det. Det är ute med henne. Hon är värdelös. Det är slut med henne. Vilken stund? Jag vet inte när, men det kommer att sjunka. Precis därefter börjar jordbävningarna skaka och ruska.

¹⁹² Kommer Ni ihåg, många av Er män, som stod just där, den där klippan, den där dagen, då den där Ängeln kom ner dit. Och det där Ljuset och Elden, som föll från Himmelen runt klippan, där vi stod. Stenar slungades ut ur bergen och föll överallt där. Hon skrällde tre gånger, hårt. Jag sa: "Domen kommer att träffa Västkusten." Två dagar senare sjönk Alaska nästan.

¹⁹³ Kom ihåg, samme Gud, som sa det där, sa: "Los Angeles är dömt." Och det är slut med henne. Jag vet inte när. Det kan jag inte tala om för Er.

¹⁹⁴ Jag visste inte, att jag sa det där. Men den här brodern här, jag tror det var . . . Nej. En av Mosleys, tror jag, hade mig ute på en gata där ute. Jag visste inte, vad det var, förrän jag tittade efter. Jag tittade efter i Skriften.

Och Jesus sa: "Kapernaum, Kapernaum, hur ofta . . . Du som har upphöjt Dig, rättare sagt, upp till Himmelen, ska föras ner till dödsriket. För om de kraftgärningar, som har gjorts i Dig, hade gjorts i Sodom, skulle det ha stått kvar idag." Och ungefär hundrafemtio år senare, (Sodom var redan i jorden) så är Kapernaum också i vattnet idag.

¹⁹⁵ Och samme Guds Ande, som sa alla de här sakerna och gjorde alla de här sakerna, Den sa där: "Å, Kapernaums stad, som

kallade Dig vid Änglars namn, Los Angeles, hur har Du inte upphöjt Dig till Himmelen! Just Satans rot och säte, ser Ni, Du har upphöjt Dig själv.”

¹⁹⁶ Predikanterna, det är en kyrkogård för dem. Bra män far dit och dör som råttor. Vilken ödeläggelse!

¹⁹⁷ ”Du, som kallar Dig vid Änglarnas namn, om de kraftgärningarna hade gjorts i Sodom, som har gjorts i Dig, skulle det ha stått kvar idag. Men Din stund har kommit.”

Ge akt på det och se efter, Ni! Om det inte är så, är jag en falsk profet. Förstår Ni? Där är hon. Hon ligger där.

¹⁹⁸ Jag kommer ihåg den där kvällen. Innan jag såg det där, hade jag sett förhandsvisningen av Bruden. Jag stod där och såg en vacker liten dam, precis korrekt klädd osv., som marscherade åt *det här* hållet. Där stod någon bredvid mig i synen. Och jag såg. De sa: ”Förhandsvisningen av Bruden.” Jag såg Henne gå förbi. De kom på *den här* sidan och gick runt.

¹⁹⁹ Jag hörde det komma fram, församlingarna, som kom fram från den här *andra* sidan. Där kom den asiatiska församlingen. Å, tala om orenhet! Här kom den europeiska församlingen. Oj, oj! Och så hörde jag någon rock-and-roll komma, och det var Miss Amerika, församlingen, och hon hade inte ens några kläder på sig. Hon hade papper, liksom tidningspapper, gråa, som hon höll framför sig och dansade rock-and-roll, Miss Amerika, församlingen.

²⁰⁰ Jag stod där i Hans Närhet. Jag tänkte: ”Å, Gud, som predikant, är det där det bästa vi kunde göra? Å! Å!” Ni vet, hur man känner sig. Sedan tänkte jag: ”Gud, göm mig! Om jag bara kunde komma iväg härifrån! Om det där är allt vi har gjort och det där är vad vi måste åstadkomma, vad är det där?”

²⁰¹ Och sedan, då de där kvinnorna gick förbi och allesammans gjorde alla slags rockrörelser osv. och kort hår och målade ansikten. Och då de gick förbi så där, som antogs vara jungfrur åt Kristus. Och då hon gick förbi så där, vände jag bort huvudet, Ni vet, och höll *det här* framför mig. Det var — det var skamligt, baksidan på dem. Och där var de, höll på så där. Och jag vände bort huvudet för att gråta, så *där*.

²⁰² Jag sa: ”Jag — jag kunde inte stå ut med det, där inne. Han stod ju där och jag vet, att jag, en Församlingens predikant, och det där var vad jag hade åstadkommit åt Honom.” Jag sa: ”Å, Gud, jag kan inte se på det. Låt mig dö! Låt mig — låt mig försvinna!” , och så där.

²⁰³ Och så fort som det gick ut, varenda gång en av dem skulle komma, gick de ut till en viss plats, föll sedan bort. Jag hörde bara ljudet av det, då det gick bort.

Sedan hörde jag någonting liknande *Framåt kristna stridsmän*. Jag tittade och här kom den där helgade skaran av

små flickor precis exakt så, som de var, alla korrekt klädda, deras hår hängde långt ner på deras rygg. Lugna, rena, marscherande *så här*, till Evangeliets takt. Hon var Ordet. De såg ut att vara en från varje nation. Jag såg på, då de gick förbi och såg dem gå förbi. I stället för att gå ner, började de gå upp.

Jag la märke till, att en av dem försökte, två eller tre av dem försökte gå ur ledet. Jag skrek: "Stanna i ledet!" Och synen lämnade mig. Och jag stod där i rummet och skrek: "Stanna i ledet!" Ledet, Det Där.

²⁰⁴ Jag undrar, skulle det redan kunna vara avslutat? Skulle Bruden redan kunna vara kallad? Är det det, vi går igenom idag?

Hon måste formas och göras till Kristi avbild och Kristus är Ordet. Det är det enda. Förstår Ni? Det är där inne, i Ordet. Det är ba- . . . Förstår Ni? Där kan ingenting läggas till. Det kan inte vara en — en kvinna med den ena handen lik en människa och den andra handen med en tass som en hund. Det måste vara exakt Herrens Ord, liksom Han är Ordet. Bruden är en del av Brudgummen. Kvinnan är en del av sin man, för hon är uttagen ur mannen. Eva var en del av Adam från hans sida. Och så är Bruden, inte tagen från ett samfund utan tagen från famnen på Guds Ord för den här tiden.

²⁰⁵ Bortryckelsen!

Herrens basun ska ljuda, de i Kristus döda ska
uppstå,
Och dela Hans uppståndelses härlighet.
Då de utvalda ska samlas till sitt Hem bortom
skyn.

Då namnlistan ropas upp där borta, låt oss alla försöka vara Där, vänner! Gud välsigne Er!

²⁰⁶ Det har uttalats. Det måste ske. Det kommer att ske. Och litet . . . [Blankt ställe på bandet. — Utg.]

Människor, ingen vill dö. Ingen vill gå förlorad. Låt mig säga Er en sak! Vad Ni än gör . . . Jag bryr mig inte om, hur mycket Ni går i kyrkan och hur lojala Ni är mot församlingen. Det där är fint, ingenting emot det där. Man bör gå i kyrkan. Gör det, Ni! Fortsätt att gå i kyrkan! Men vad som helst, kasta bara bort Era traditioner och gå ända fram in i Kristus! För den kommer att ljuda en vacker dag och Ni kommer att vara fångade med vilddjurets märke på Er och inte veta, vad det är, förrän det är för sent. Det är exakt riktigt.

²⁰⁷ Gud välsigne Er! Jag är ledsen, för att jag har uppehållit Er. Och kom ihåg! Jag har uppehållit dem alltför länge här. Det är riktigt. Och offret, som Ni tog upp åt mig . . . Vilket jag inte bad Er, att göra det, broder. Det är, å, det där är en artighet. Ta det och betala det här motellet för övertiden, för att jag uppehöll det. Jag bara hade några saker här. Jag har omkring åtta eller tio sidor

till om den där Bortryckelsen där, men jag — jag hade bara inte tid att ge ut det. Gud välsigne Er!

208 Älskar Ni Herren Jesus? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Låt oss bara stå stilla bara en minut nu, tyst, vördnadsfullt, och kom ihåg, vad jag har sagt! Kom ihåg, att vi är i den yttersta tiden!

Dessa nationer går sönder, Israel vaknar,
de tecken, som Bibeln förutsa.
Hedningarnas dagar är räknade, med trångmål
betungade,
"Vänd om, å, kringspridda till Ert eget!"

Återlösningens dag är nära,
Människorna får hjärtfel av fruktan.
Var fyllda med Anden, Era lampor putsade och
klara,
Se upp, Er återlösning är nära!

Vet Ni det?

Falska profeter ljuger. Guds Sanning förnekar
de.

Vi vet, att alltsammans är sant. Eller hur? [Blankt ställe på bandet. — Utg.]

Jag älskar Honom, jag älskar Honom
För att Han först älskade mig
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

209 Hur många älskar Honom verkligen? Räck upp Din hand! Nu vill jag, att Ni, medan vi sjunger den här igen, skakar hand med någon nära Er. Säg: "Gud välsigne Dig, pilgrim!" Vi är pilgrimer. Eller hur? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Pilgrimer och främlingar.

Jag älskar Honom,

Det är riktigt, tvärs över bordet!

Jag älskar Honom
För att Han först älskade mig
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

210 Vill Ni vara med i Bortryckelsen? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Hur många är intresserade av att vara med i Bortryckelsen? Säg: "Gud, jag vill vara med i den av hela mitt hjärta!"

Håll i Guds oföränderliga hand, kan Ni sången? Kan Du den, syster? Håll i Guds oföränderliga hand. Jag vet inte vilken. . . . Vad är den i, den där? Hm?

Håll i Guds oföränderliga hand!
 Håll i Guds oföränderliga hand!
 Bygg Dina hopp på eviga ting,
 Håll i Guds oföränderliga hand!

Tycker Ni om den där?

Då vår resa är avslutad,
 Om mot Gud Du har varit trogen,
 Ljust och klart Ditt hem i Härligheten,
 Din borttryckta själ ska se!

Håll i Guds oföränderliga hand!
 Håll i Guds oföränderliga hand!
 Bygg Dina hopp på eviga ting,
 Håll i Guds oföränderliga hand!

Jag vill, att Du ska böja Ditt huvud bara ett ögonblick nu.

Åstunda inte den här världens fåfänga
 rikedomar,
 Som så fort förstörs,
 Sök att vinna de himmelska skatterna,
 De kommer aldrig att förgås!

Håll i Guds oföränderliga hand!
 Håll i Guds oföränderliga hand!
 Bygg Dina hopp på eviga ting,
 Håll i Guds oföränderliga hand!

²¹¹ Med Era huvuden böjda och det här i minnet, då vi vet, att vi böjer våra huvuden mot stoftet, från vilket vi är hämtade, en dag ska vi återvända och veta, att man har en själ där inne, som måste stå till svars inför Gud. Och om Du känner, att Du inte är riktigt redo för den där Borttryckelsen, om den skulle komma ikväll, och Du vill bli ihågkommen i bön, så räck bara upp Din hand! Vi har inte plats till att göra någon inbjudan till altaret. Ditt altare är i Ditt hjärta i alla fall. Räck upp Din hand! Gud välsigne Dig, Dig, Dig! Oj!

”Känner att jag inte är redo, broder Branham. Jag — jag, jag — jag — jag vill verkligen vara en kristen. Jag har försökt att vara det, med det är alltid någonting, som fattas. Jag — jag vet, att jag — jag inte är precis där jag borde vara.”

”Ha barmhärtighet, Gud! Jag räcker upp min hand. Var barmhärtig mot mig!”

Nu har redan en tjugo, trettio händer varit uppe i den här lilla gruppen. Flera räcks upp.

²¹² Käre Gud, Du vet, vad som finns bakom den där handen, där nere under hjärtat. Jag ber, käre Gud. Det är bara en enda sak, som jag är ansvarig för, det är att säga Sanningen. Och käre Gud, de vill bli frälsta. De vill verkligen. De — de vill inte ha det här, någonting som bara är något känslösvall, någonting upphetsat, något samfunds system, någon trosbekännelse, någon

dogm, som har lagts till. De förstår, Fader, att det krävs det rena, oförfälskade Gudsordet. Allting annat kommer att förgås, till och med himlarna och jorden, men Det kommer inte att göra det. Och om vi är det där Ordet, kommer jorden att försvinna under oss, men vi kan aldrig förgås, för vi är detta Ord, Brudgummens Brud.

²¹³ Jag ber för var och en, att Du ska ge det till dem, Fader, det är min uppriktiga bön. Och förlåt mig, Fader, för att jag har varit så nervös ikväll och hoppat upp här sent och — och varit skakig och sagt brutna och söndertrasade ord. På ett eller annat sätt, mäktige Helige Ande, foga dem samman på Ditt eget gudomliga sätt och ge dem till människornas hjärtan från mitt hjärta, och motivet och målet, som jag i mitt hjärta har för Dig. Vill Du inte det, Herre? Och fräls dem, som kan frälsas! Dra dem till dig, Herre! Och må vi vara redo för denna borstryckelsens stund, som snart står för dörren! För jag ber om det i Jesu Namn. Amen.

Gud välsigne Er!

Nu, landsmötets ordförande.

BORTRYCKELSEN SWD65-1204
(The Rapture)

Detta Budskap av broder William Marrion Branham, som frambars på engelska lördag kväll den 4 december 1965 vid Full Gospel Business Men's internationella bankett på Ramada Inn i Yuma i Arizona i U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortad på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org